Giô-suê

1 Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua
đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai
của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng:
2 Môi-se, tôi tớ ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả
dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh,
đặng vào xứ mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên.
3 Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến,
thì ta ban cho các ngươi, y như ta đã phán cùng
Môi-se.
4 Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và
Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ơ-phơ-rát,
tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng
mặt trời lặn.
5 Trót đời ngươi sống, thì chẳng sẽ ai được
chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi
như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa ngươi,
không bỏ ngươi đâu.
6 Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân
này đi nhận lấy xứ mà ta đã thề cùng tổ phụ ban
cho chúng nó.
7 Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm
theo hết thảy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã
truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc
bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thạnh
vượng.
8 Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng
ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn
thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như

vậy ngươi mới được may mắn trong con đường
mình, và mới được phước.
9 Ta há không có phán dặn ngươi sao? Hãy
vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng;
vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng
ngươi trong mọi nơi ngươi đi.
10 Bấy giờ Giô-suê truyền lịnh cho các quan
trưởng của dân sự mà rằng:
11 Hãy chạy khắp trại quân, truyền lịnh này
cho dân sự rằng: Hãy sắm sẵn thực vật, vì trong
ba ngày nữa các ngươi sẽ đi ngang qua sông
Giô-đanh này, đặng đánh lấy xứ mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi ban cho mình làm sản
nghiệp.
12 Giô-suê cũng nói cùng người Ru-bên, người
Gát, và phân nửa chi phái Ma-na-se mà rằng:
13 Hãy nhớ lại điều Môi-se, tôi tớ Giê-hô-va, đã
dặn các ngươi, khi người có nói: Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi đã cho các ngươi an nghỉ và
ban xứ này cho các ngươi.
14 Vợ, con nhỏ, và bầy súc vật các ngươi sẽ ở
trong xứ mà Môi-se ban cho các ngươi về phía
bên này sông Giô-đanh; nhưng các ngươi, tức là
hết thảy người mạnh dạn, phải cầm binh khí đi
ngang qua trước anh em mình, và giúp đỡ họ,
15 cho đến chừng nào Đức Giê-hô-va ban sự an
nghỉ cho anh em các ngươi, y như đã ban cho
các ngươi, và đến khi họ cũng đã nhận được xứ
mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi ban cho.
Đoạn, các ngươi sẽ trở về xứ mình, là xứ Môi-se,
tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã ban cho các ngươi ở

phía bên này sông Giô-đanh, về hướng mặt trời
mọc, rồi các ngươi sẽ lấy nó làm sản nghiệp.
16 Những người ấy thưa cùng Giô-suê rằng:
Chúng tôi sẽ làm mọi điều ông dặn biểu, và đi
khắp nơi nào ông sai
17 chúng tôi sẽ vâng theo ông trong mọi việc
y như đã vâng theo trong mọi việc như đã vâng
theo Môi-se. Chỉn nguyện Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ông ở cùng ông, y như Ngài đã ở cùng Môi-
se vậy!
18 Phàm ai nghịch mạng không vâng theo lời
ông trong mọi điều ông dặn biểu chúng tôi, thì
người đó sẽ bị xử tử; chỉ ông hãy vững lòng bền
chí.

2

1 Giô-suê, con trai của Nun, từ Si-tim mật sai
hai người do thám mà rằng: Hãy đi do thám xứ,
nhất là Giê-ri-cô. Vậy, hai người ấy đi đến nhà
của một kỵ nữ tên là Ra-háp, và ngụ tại đó.
2 Người ta bèn tâu cùng vua Giê-ri-cô rằng:
Kìa, đêm nay có người trong dân Y-sơ-ra-ên đã
đến do thám xứ.
3 Vua Giê-ri-cô sai nói cùng Ra-háp rằng: Hãy
đuổi hai người đã đến vào nhà ngươi; vì họ đến
đặng do thám cả xứ.
4 Nhưng người đàn bà đem giấu hai người này,
rồi đáp rằng: Quả thật họ đã tới nhà tôi nhưng
chẳng biết ở đâu đến.
5 Song vào buổi tối cửa thành hầu đóng, hai
người ấy đi ra tôi không biết đi đâu; hãy mau
đuổi theo, vì các ngươi theo kịp được.

6 Vả, nàng có biểu hai người leo lên mái nhà,
giấu dưới cộng gai mà nàng rải ở trên mái.
7 Những người của vua đuổi theo họ về hướng
sông Giô-đanh, cho đến chỗ cạn; vừa khi những
người đuổi theo đó ra khỏi thành, thì người ta
đóng cửa thành.
8 Trước khi hai người do thám chưa nằm ngủ,
nàng leo lên mái nhà,
9 mà nói rằng: Tôi biết rằng Đức Giê-hô-va đã
ban cho các ông xứ này, sự kinh khủng vì cớ các
ông đã bắt lấy chúng tôi, và cả dân của xứ đều
sờn lòng trước mặt các ông.
10 Vì chúng tôi có hay khi các ông ra khỏi xứ
Ê-díp-tô, thì Đức Giê-hô-va đã khiến nước Biển
đỏ bày khô trước mặt các ông, và điều các ông
đã làm cho Si-hôn và Oùc, hai vua dân A-mô-rít,
ở bên kia sông Giô-đanh, mà các ông đã diệt đi.
11 Chúng tôi có hay điều đó, lòng bèn tan ra,
chẳng ai trong chúng tôi còn can đảm trước mặt
các ông nữa; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ông
là Đức Chúa Trời ở trên trời cao kia, và ở dưới
đất thấp này.
12 Vậy bây giờ, vì tôi đã làm nhân cho hai ông,
thì hai ông cũng phải làm nhân lại cho nhà cha
tôi; hãy chỉ Đức Giê-hô-va mà thề cùng tôi, và
cho một dấu quả quyết
13 rằng các ông sẽ để cha mẹ, anh em, chị em
tôi, và hết thảy người bà con của họ đều còn
sống, cùng cứu chúng tôi khỏi chết.
14 Hai người đáp rằng: Mạng chúng ta sẽ đền
cho mạng nàng! Nếu nàng không cho lậu việc

chúng ta ra, thì chúng ta sẽ đãi nàng cách nhân
từ và thành tín khi Đức Giê-hô-va ban xứ cho
chúng ta.
15 Vậy, nàng dùng một sợi dây dòng hai người
xuống nơi cửa sổ, vì nhà nàng ở tại trên vách
thành.
16 Nàng nói rằng: Hãy đi đến núi, kẻo những
người đuổi theo gặp các ông chăng; hãy ẩn đó
ba ngày cho đến chừng nào những người đuổi
theo trở về; sau rồi các ông hãy đi đường.
17 Vả, hai người nói cùng nàng rằng: Này thể
nào chúng ta sẽ khỏi mắc lời thề mà nàng đã bắt
ta thề.
18 Khi nào chúng ta vào xứ, nàng phải cột sợi
chỉ điều này nơi cửa sổ mà nàng dòng chúng ta
xuống, rồi nhóm hiệp cha mẹ, anh em, và hết
thảy bà con của nàng lại trong nhà mình.
19 Phàm ai trong các người đó đi ra ngoài cửa
nhà nàng, thì huyết người ấy sẽ đổ lại trên đầu
người, và chúng ta vô tội; nhưng nếu ai tra tay
vào người nào ở cùng nàng trong nhà, thì huyết
của người đó sẽ đổ lại trên đầu chúng ta.
20 Còn nếu nàng cho lậu việc chúng ta, ắt
chúng ta sẽ khỏi mắc lời mà nàng đã bắt chúng
ta thề.
21 Nàng bèn đáp: Khá y lời hai ông đã nói.
Đoạn, nàng cho hai người đi, và hai người liền
đi. Nàng bèn cột sợi chỉ điều nơi cửa sổ.
22 Vậy, hai người đi đến núi, ở đó ba ngày
cho đến khi những người đuổi theo mình trở
về. Mấy người ấy kiếm họ cùng đường, nhưng
không gặp.

23 Hai người do thám bèn đi xuống núi trở về;
khi đã qua sông Giô-đanh rồi, thì đến gần Giô-
suê, con trai Nun, thuật cho người mọi điều đã
xảy ra.
24 Hai người nói cùng Giô-suê rằng: Quả thật,
Đức Giê-hô-va đã phó cả xứ vào tay chúng ta; và
lại, hết thảy dân của xứ đều sờn lòng trước mặt
chúng ta.

3

1 Giô-suê dậy sớm, ở Si-tim đi cùng hết thảy
dân Y-sơ-ra-ên, đến mé sông Giô-đanh, và ngủ
đêm tại đó trước khi qua sông.
2 Cuối ba ngày, các quan trưởng đi khắp trại
quân
3 truyền lịnh này cho dân sự rằng: Khi các
ngươi thấy những thầy tế lễ về dòng Lê-vi khiêng
hòm giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi, thì phải bỏ chỗ đóng trại mình mà đi theo
sau.
4 Song le giữa khoảng các ngươi và hòm giao
ước phải cách chừng hai ngàn thước; chớ đến
gần, hầu cho các ngươi có thể biết đường mình
phải đi theo; vì các ngươi chưa hề đi đường này
bao giờ.
5 Giô-suê cũng nói cùng dân sự rằng: Hãy làm
cho mình ra thánh, vì ngày mai Đức Giê-hô-va
sẽ làm những việc lạ lùng giữa các ngươi.
6 Đoạn, Giô-suê nói cùng những thầy tế lễ
rằng: Hãy khiêng hòm giao ước đi qua trước
dân sự. Vậy, những thầy tế lễ khiêng hòm giao
ước và đi đầu dân sự.

7 Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Ngày
nay ta khởi tôn ngươi lên trước mặt cả Y-sơ-ra-
ên, để chúng nó biết rằng ta sẽ ở cùng ngươi
như ta đã ở cùng Môi-se vậy.
8 Ngươi phải truyền lịnh này cho những thầy
tế lễ khiêng hòm giao ước: Khi nào các ngươi
đến mé sông Giô-đanh, thì hãy dừng lại tại giữa
sông.
9 Giô-suê bèn nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng:
Hãy lại gần, nghe lời của Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi.
10 Đoạn, người nói: Nhờ điều này các ngươi sẽ
biết rằng Đức Chúa Trời hằng sống ngự giữa các
ngươi, và Ngài sẽ đuổi khỏi trước mặt các ngươi
dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân Hê-vít, dân Phê-
rê-sít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, và dân
Giê-bu-sít.
11 Này, hòm giao ước của Chúa cả thế gian đi
trước các ngươi vào sông Giô-đanh.
12 Vậy, hãy chọn mười hai người của các chi
phái Y-sơ-ra-ên, mỗi chi phái một người;
13 và khi những thầy tế lễ khiêng hòm giao
ước của Đức Giê-hô-va, là Chúa cả thế gian, mới
để bàn chân mình dưới nước sông Giô-đanh, thì
nước của sông, tức nước từ nguồn chảy xuống,
sẽ chia ra, và dồn lại thành một đống.
14 Khi dân sự bỏ các trại mình đặng đi qua
sông Giô-đanh, thì những thầy tế lễ khiêng hòm
giao ước ở trước mặt dân sự.
15 Vả trọn lúc mùa gặt, sông Giô-đanh tràn lên
khỏi bờ. Khi các người khiêng hòm đến sông

Giô-đanh, và chân của những thầy tế lễ khiêng
hòm mới bị ướt nơi mé nước,
16 thì nước ở trên nguồn thường chảy xuống
bèn dừng lại, dồn thành một đống, xa ra một
khoảng đến thành A-đam, là thành ở bên cạnh
Xát-than; còn nước chảy đến biển đồng bằng,
tức Biển mặn, đã rẽ đoạn ra; rồi dân sự đi qua
đối ngang Giê-ri-cô.
17 Những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước của
Đức Giê-hô-va dừng chân vững trên đất khô
giữa sông Giô-đanh trong khi cả Y-sơ-ra-ên đi
qua trên đất khô, cho đến chừng cả dân đã qua
khỏi sông Giô-đanh rồi.

4

1 Khi cả dân đã qua khỏi Giô-đanh rồi, Đức
Giê-hô-va bèn phán cùng Giô-suê rằng:
2 Hãy chọn trong dân sự mười hai người, mỗi
chi phái một người;
3 rồi truyền lịnh này cho các người đó: Hãy lấy
mười hai hòn đá tại đây giữa sông Giô-đanh, từ
nơi chân những thầy tế lễ đứng vững, rồi đem
nó theo, và đặt tại chỗ các ngươi sẽ ngủ ban đêm.
4 Vậy, Giô-suê gọi mười hai người mà mình
đã chọn trong dân Y-sơ-ra-ên, mỗi chi phái một
người,
5 mà truyền rằng: Hãy đi qua trước hòm của
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi tại giữa sông
Giô-đanh, rồi mỗi người, theo số chi phái Y-sơ-
ra-ên, phải vác một hòn đá trên vai mình,

6 hầu cho điều đó làm một dấu ở giữa các
ngươi. Về sau, khi con cháu các ngươi hỏi rằng:
Những hòn đá này có nghĩa chi?
7 thì hãy đáp rằng: Aáy là nước sông Giô-đanh
đã rẽ ra trước hòm giao ước của Đức Giê-hô-va;
khi hòm đi ngang qua sông Giô-đanh; thì nước
sông bèn rẽ ra; các hòn đá này dùng cho dân
Y-sơ-ra-ên làm kỷ niệm đời đời.
8 Vậy, dân Y-sơ-ra-ên làm theo điều Giô-suê đã
biểu, bèn lấy mười hai hòn đá ở giữa sông Giô-
đanh, theo số chi phái dân Y-sơ-ra-ên, và đem nó
theo cùng mình đến chỗ nào phải ngủ ban đêm,
rồi đặt tại đó, y như Đức Giê-hô-va đã phán dặn
Giô-suê.
9 Giô-suê cũng dựng mười hai hòn đá giữa
sông Giô-đanh, tại nơi chân những thầy tế lễ
khiêng hòm giao ước đã đứng; các hòn đá ấy
hãy còn ở đó cho đến ngày nay.
10 Những thầy tế lễ khiêng hòm đều đứng giữa
sông Giô-đanh cho đến chừng nào đã làm xong
mọi việc mà Đức Giê-hô-va đã dặn biểu Giô-suê
truyền lại cho dân sự, theo mạng lịnh mà Môi-se
đã truyền cho Giô-suê. Dân sự bèn lật đật đi qua
sông.
11 Khi cả dân sự đã đi qua sông rồi, thì hòm
của Đức Giê-hô-va, và những thầy tế lễ cũng đi
qua trước mặt dân sự.
12 Con cháu Ru-bên, con cháu Gát, và phân nửa
chi phái Ma-na-se cầm binh khí đi trước dân Y-
sơ-ra-ên, y như Môi-se đã dặn biểu họ.
13 Có chừng bốn muôn người sắm sửa ra trận,

đi qua trước mặt Đức Giê-hô-va, đến trong đồng
bằng Giê-ri-cô, đặng đánh giặc.
14 Ngày đó, Đức Giê-hô-va khiến Giô-suê được
tôn trọng trước mặt cả Y-sơ-ra-ên, và chúng kính
sợ người trọn đời người, như đã kính sợ Môi-se
vậy.
15 Vả, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng:
16 Hãy truyền cho những thầy tế lễ khiêng hòm
bảng chứng đi lên khỏi sông Giô-đanh.
17 Giô-suê bèn truyền lịnh cho những thầy tế
lễ rằng: Hãy đi lên khỏi Giô-đanh.
18 Khi những thầy tế lễ khiêng hòm giao ước
của Đức Giê-hô-va đã lên khỏi giữa sông, và bàn
chân họ dở lên đặng bước trên đất khô rồi, thì
nước sông Giô-đanh trở lại chỗ cũ và chảy tràn
ra khắp mé như trước.
19 Ngày mồng mười tháng giêng, dân sự đi lên
khỏi sông Giô-đanh, và đóng trại tại Ghinh-ganh,
ở cuối phía đông Giê-ri-cô.
20 Giô-suê dựng tại Ghinh-ganh mười hai hòn
đá mà dân chúng đã lấy dưới sông Giô-đanh.
21 Đoạn, người nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng:
Về sau, khi con cháu các ngươi hỏi cha mình
rằng: Các hòn đá này có nghĩa gì?
22 thì các ngươi sẽ dạy con cháu mình mà rằng:
Y-sơ-ra-ên đã đi qua sông Giô-đanh trên đất khô,
23 vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã làm
cho sông Giô-đanh bày khô trước mặt các ngươi,
cho đến chừng nào các ngươi đã qua khỏi, y như
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã làm tại
Biển đỏ, khiến cho nó bày khô trước mặt chúng

ta, cho đến chừng nào chúng ta đã qua khỏi,
24 hầu cho các dân tộc thế gian biết rằng tay
của Đức Giê-hô-va là rất mạnh, và cho các ngươi
kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi luôn
luôn.

5

1 Vả, các vua A-mô-rít ở bên kia sông Giô-đanh
về phía tây, và các vua Ca-na-an ở gần biển vừa
hay rằng Đức Giê-hô-va đã làm cho nước sông
Giô-đanh bày khô trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, cho
đến chừng đã đi qua khỏi, thì lòng họ kinh khiếp
và nao sờn vì cớ dân Y-sơ-ra-ên.
2 Trong lúc đó Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-
suê rằng: Hãy sắm sửa dao bằng đá lửa, và làm
phép cắt bì lần thứ nhì cho dân Y-sơ-ra-ên.
3 Vậy, Giô-suê sắm sửa dao bằng đá lửa, và
làm phép cắt bì cho dân Y-sơ-ra-ên tại trên gò
A-ra-lốt.
4 Này là cớ Giô-suê làm phép cắt bì cho họ: Các
người nam trong dân chúng đã ra khỏi xứ Ê-díp-
tô, tức là các chiến sĩ, đều đã chết dọc đường
trong đồng vắng, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
5 Vả, hết thảy dân chúng mà đã ra khỏi xứ Ê-
díp-tô đều có chịu phép cắt bì; nhưng sau khi
ra khỏi xứ Ê-díp-tô người ta không có làm phép
cắt bì cho một ai trong những người sanh ra dọc
đường tại nơi đồng vắng.
6 Vì dân Y-sơ-ra-ên đã đi trong đồng vắng bốn
mươi năm cho đến chừng cả dân sự đã bị chết

hết, tức là những chiến sĩ đã ra khỏi xứ Ê-díp-
tô, mà không vâng theo tiếng của Đức Giê-hô-va.
Đức Giê-hô-va có thề cùng chúng rằng sẽ chẳng
cho họ thấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng tổ
phụ họ ban cho chúng ta, tức là xứ đượm sữa và
mật.
7 Và Ngài đã dấy lên con cháu của họ mà thế
vào chỗ. Aáy là con cháu này mà Giô-suê làm
phép cắt bì cho, vì chúng nó không có chịu phép
cắt bì dọc đường.
8 Khi người ta làm phép cắt bì cho hết thảy dân
sự xong rồi, thì họ ở lại chỗ mình trong trại quân
cho đến chừng nào lành.
9 Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê
rằng: Ngày nay ta đã cất khỏi các ngươi sự xấu
hổ của xứ Ê-díp-tô. Nên người ta gọi chỗ ấy là
Ghinh-ganh cho đến ngày nay.
10 Dân Y-sơ-ra-ên đóng trại tại Ghinh-ganh
trong đồng bằng Giê-ri-cô, và giữ lễ Vượt qua
nhằm ngày mười bốn tháng này, vào lối chiều
tối.
11 Ngày sau lễ Vượt qua, chính ngày đó, dân
sự ăn thổ sản của xứ, bánh không men, và hột
rang.
12 Ngày mà chúng đã ăn lúa mì của xứ, thì đến
sáng mai ma-na hết; vậy, dân Y-sơ-ra-ên không
có ma-na nữa, nhưng trong năm đó ăn những
thổ sản của Ca-na-an.
13 Xảy khi Giô-suê ở gần Giê-ri-cô, ngước mắt
lên mà nhìn, bèn thấy một người đứng cầm
gươm trần đối diện cùng mình. Giô-suê đi lại

người và nói rằng: Ngươi là người của chúng ta
hay là người của kẻ thù nghịch chúng ta?
14 Người đáp: không, bây giờ ta đến làm tướng
đạo binh của Đức Giê-hô-va. Giô-suê bèn sấp
mặt xuống đất, lạy, và hỏi rằng: Chúa truyền
cho tôi tớ Chúa điều gì?
15 Tướng đạo binh của Đức Giê-hô-va nói cùng
Giô-suê rằng: Hãy lột giày khỏi chân ngươi, vì
nơi ngươi đứng là thánh. Giô-suê bèn làm như
vậy.

6

1 Vả, Giê-ri-cô đã đóng cửa mình cách nghiêm
nhặt trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, không người nào
vào ra.
2 Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Kìa
ta đã phó Giê-ri-cô, vua, và các chiến sĩ mạnh
dạn của nó vào tay ngươi.
3 Vậy, hết thảy các ngươi, là chiến sĩ, hãy đi
vòng chung quanh thành một bận; phải làm như
vậy trong sáu ngày.
4 Bảy thầy tế lễ sẽ đi trước hòm giao ước cầm
bảy cái kèn tiếng vang; nhưng qua ngày thứ bảy,
các ngươi phải đi vòng chung quanh thành bảy
bận, và bảy thầy tế lễ sẽ thổi kèn lên.
5 Khi những thầy tế lễ thổi kèn vang, các ngươi
vừa nghe tiếng kèn, hết thảy dân sự phải la tiếng
lớn lên, thì vách thành sẽ sập xuống, rồi dân sự
sẽ leo lên, mỗi người ngay trước mặt mình.
6 Vậy, Giô-suê, con trai của Nun, gọi những
thầy tế lễ mà nói rằng: Hãy khiêng hòm giao

ước, và bảy thầy tế lễ phải đi trước hòm của
Đức Giê-hô-va, cầm bảy cái kèn tiếng vang.
7 Người lại nói cùng dân sự rằng: Hãy đi vòng
xung quanh thành, và những người cầm binh
khí phải đi trước hòm của Đức Giê-hô-va.
8 Khi Giô-suê đã nói cùng dân sự xong rồi, bảy
thầy tế lễ cầm bảy cây kèn tiếng vang ở trước
mặt Đức Giê-hô-va, vừa đi tới vừa thổi kèn, còn
hòm của Đức Giê-hô-va theo sau.
9 Các người cầm binh khí đi trước những thầy
tế lễ thổi kèn, còn đạo hậu đi theo sau hòm;
người ta vừa đi vừa thổi kèn.
10 Vả, Giô-suê có truyền lịnh cho dân sự rằng:
Các ngươi chớ la, chớ có nghe tiếng nói mình;
chớ có một lời chi ra khỏi miệng các ngươi cho
đến ngày nào ta biểu rằng: Hãy la lên! bấy giờ
các ngươi sẽ la.
11 Hòm của Đức Giê-hô-va đi vòng chung
quanh thành một bận, rồi chúng vào trại quân,
và ngủ đêm tại đó.
12 Giô-suê dậy sớm và những thầy tế lễ khiêng
hòm của Đức Giê-hô-va.
13 Bảy thầy tế lễ cứ đi trước hòm của Đức Giê-
hô-va, cầm bảy cây kèn tiếng vang, vừa đi vừa
thổi; những người cầm binh khí đi trước họ,
còn đạo hậu đi theo sau hòm của Đức Giê-hô-
va; những thầy tế lễ vừa đi vừa thổi kèn.
14 Ngày thứ nhì chúng đi một vòng chung
quanh thành, rồi trở về trại quân. Chúng làm
như vậy trong sáu ngày.
15 Nhưng ngày thứ bảy các người đó dậy sớm,

vừa tưng sáng, và y như cách trước, đi chung
quanh thành bảy lần; chỉ nội ngày đó họ đi
chung quanh thành bảy lần.
16 Lần thứ bảy, những thầy tế lễ thổi kèn, thì
Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Hãy la lên; vì Đức
Giê-hô-va đã phó thành cho các ngươi.
17 Cái thành và mọi vật ở trong sẽ bị phú dâng
cho Đức Giê-hô-va như vật đáng diệt; chỉ một
mình Ra-háp là kỵ nữ, với hết thảy người ở cùng
nàng trong nhà sẽ được sống, vì nàng đã giấu
sứ giả của chúng ta sai đến.
18 Nhưng hãy cẩn thận về vật các ngươi phú
dâng diệt đi; vì nếu khi đã phú diệt rồi, các
ngươi đoạt lấy của đáng diệt đó, thì các ngươi
sẽ gây cho trại quân Y-sơ-ra-ên đáng bị diệt, và
gieo sự loạn lạc vào trong đó.
19 Phàm bạc, vàng, và hết thảy vật bằng đồng
cùng bằng sắt đều sẽ biệt riêng ra thánh cho
Đức Giê-hô-va; các vật đó sẽ nhập kho của Đức
Giê-hô-va.
20 Vậy, dân sự la lên, và những thầy tế lễ thổi
kèn. Vừa khi dân sự nghe tiếng kèn, bèn la lớn
lên, và vách thành liền ngã sập, dân sự leo lên
thành, mỗi người ngay trước mặt mình. Chúng
lấy thành,
21 đưa gươm qua diệt mọi vật ở trong thành,
nào nam phụ lão ấu, cho đến bò, chiên, và lừa.
22 Bấy giờ, Giô-suê nói cùng hai người đã đi
do thám xứ mà rằng: Hãy vào trong nhà kỵ nữ,
biểu nàng và mọi người thuộc về nàng đi ra, y
như hai ngươi đã thề cùng nàng.

23 Vậy, hai người trai trẻ đã đi do thám xứ, bèn
vào biểu Ra-háp, cha mẹ nàng, anh em, và mọi
vật chi thuộc về nàng đi ra; hai người đem hết
thảy gia quyến nàng ra, và để ở ngoài trại quân
Y-sơ-ra-ên.
24 Đoạn, chúng phóng hỏa cái thành, và mọi
vật ở trong, chỉ để bạc, vàng và món chi bằng
đồng, bằng sắt, nhập vào kho đền của Đức Giê-
hô-va.
25 Vậy, Giô-suê bảo tồn sự sống của Ra-háp là
kỵ nữ, luôn nội nhà của cha nàng, và mọi vật
chi thuộc về nàng; nàng ở giữa Y-sơ-ra-ên cho
đến ngày nay, vì nàng có giấu sử giả mà Giô-suê
đã sai do thám Giê-ri-cô.
26 Bấy giờ, Giô-suê phát thề rằng: Phàm ai
chổi lên xây lại thành Giê-ri-cô này sẽ bị rủa sả
trước mặt Đức Giê-hô-va! Đặt nền nó lại, tất con
trưởng nam mình phải chết; dựng cửa nó lại, tất
con út mình phải chết.
27 Vậy, Đức Giê-hô-va ở cùng Giô-suê, và danh
tiếng người đồn khắp trong xứ.

7

1 Song dân Y-sơ-ra-ên có phạm một tội về vật
đáng diệt; vì A-can, con trai của Cạt-mi, cháu của
Xáp-đi, chắt của Xê-rách về chi phái Giu-đa, có
lấy vật đáng diệt và cơn giận của Đức Giê-hô-va
nổi phừng lên cùng dân Y-sơ-ra-ên.
2 ỳ Giê-ri-cô Giô-suê sai người đến thành A-hi
gần Bết-A-ven, về phía đông Bê-tên, và truyền
lịnh này rằng: Hãy đi lên do thám xứ. Vậy, các
người ấy đi lên do thám thành A-hi.

3 Đoạn trở về cùng Giô-suê mà rằng: Lấy làm
vô ích đem cả dân sự đi lên đó; nhưng hãy cho
chừng vài ba ngàn người đi lên đó mà đánh
thành A-hi. Chớ làm cho mệt nhọc cả dân chúng
đi đó; vì người A-hi ít quá.
4 Vậy, có chừng ba ngàn người đi lên đó; nhưng
họ chạy trốn trước mặt người A-hi.
5 Người A-hi giết chừng ba mươi sáu người,
rượt theo họ từ cửa thành cho đến Sê-ba-rim,
và đánh họ lúc đi xuống dốc. Lòng dân sự bèn
tan ra như nước.
6 Giô-suê bèn xé áo mình, rồi người và các
trưởng lão Y-sơ-ra-ên sấp mặt xuống đất trước
hòm của Đức Giê-hô-va cho đến chiều tối, và vải
bụi đất trên đầu mình.
7 Giô-suê nói: Oâi! Chúa Giê-hô-va, sao Ngài
đem dân này qua sông Giô-đanh đặng phó
chúng tôi vào tay dân A-mô-rít mà làm cho diệt
đi? Oâi! chớ chi chúng tôi chọn phần ở lại bên
kia sông Giô-đanh!
8 Than ôi! hỡi Chúa, sau khi Y-sơ-ra-ên đã xây
lưng trước mặt kẻ thù nghịch mình, tôi còn nói
làm sao?
9 Dân Ca-na-an và cả dân ở xứ này sẽ hay điều
đó, sẽ vây chúng tôi, và diệt danh chúng tôi khỏi
đất; rồi Chúa sẽ làm sao cho danh lớn Chúa?
10 Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê
rằng: Hãy đứng dậy; sao ngươi sấp mặt xuống
đất như vậy?
11 Y-sơ-ra-ên có phạm tội; chúng nó bội nghịch
giao ước ta đã truyền cho đến nỗi dám lấy vật
đáng diệt, ăn cắp vật đó, làm dối trá, và để trong

bao mình.
12 Bởi cớ đó, dân Y-sơ-ra-ên không thể chống
cự nổi trước mặt kẻ thù nghịch mình, phải xây
lưng trước mặt chúng nó, vì Y-sơ-ra-ên đã trở
nên kẻ bị rủa sả. Nếu các ngươi không cất khỏi
giữa mình vật đáng diệt ấy, thì ta không còn ở
cùng các ngươi nữa.
13 Hãy đứng dậy làm cho dân sự nên thánh, và
hãy nói rằng: Các ngươi khá làm cho mình nên
thánh về ngày mai; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên có phán như vầy: Hỡi Y-sơ-ra-ên,
ngươi có vật đáng diệt tại giữa ngươi! ngươi
không thể chống cự nổi trước mặt kẻ thù nghịch
mình cho đến chừng nào các ngươi đã cất khỏi
giữa mình vật đáng diệt ấy.
14 Vậy, sáng mai các ngươi sẽ đi đến gần từng
chi phái; chi phái nào mà Đức Giê-hô-va chỉ ra
sẽ đến gần từng họ hàng; họ hàng nào mà Đức
Giê-hô-va chỉ ra sẽ đến gần từng nhà; nhà nào
mà Đức Giê-hô-va chỉ ra sẽ đến gần từng người.
15 Người nào bị chỉ ra là kẻ có của đáng diệt
đó, sẽ bị thiêu nơi lửa, cùng các món thuộc về
người; vì người đã bội giao ước của Đức Giê-hô-
va, và phạm sự xấu hổ trong Y-sơ-ra-ên.
16 Vậy, Giô-suê dậy sớm, biểu Y-sơ-ra-ên đến
gần từng chi phái; và chi phái Giu-đa bị chỉ ra.
17 Đoạn, người biểu các họ hàng Giu-đa đến
gần; và họ hàng Xê-rách bị chỉ ra. Đoạn, người
biểu họ hàng Xê-rách lại gần từng gia trưởng;
và Xáp-đi bị chỉ ra.
18 Người biểu nhà Xáp-đi đến gần từng người;

thì A-can, con trai của Cạt-ni, cháu của Xáp-đi,
bị chỉ ra.
19 Giô-suê bèn nói cùng A-can rằng: Hỡi con,
xin hãy tôn vinh Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, và ngợi khen Ngài; hãy thú thật cho
ta điều con đã làm, chớ giấu chút nào.
20 A-can thưa cùng Giô-suê rằng: Phải, tôi đã
phạm tội cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-
sơ-ra-ên, và này là điều tôi đã làm:
21 Tôi có thấy trong của cướp một cái áo
choàng Si-nê-a tốt đẹp, hai trăm siếc lơ bạc, và
một ném vàng nặng năm mươi siếc lơ; tôi tham
muốn các món đó, và lấy nó; kìa, các vật ấy đã
giấu dưới đất giữa trại tôi, còn bạc thì ở dưới.
22 Giô-suê bèn sai người chạy đến trại, thấy áo
choàng giấu tại đó, và bạc thì ở dưới.
23 Họ lấy các vật đó giữa trại, đem về cho Giô-
suê và cho hết thảy dân Y-sơ-ra-ên, rồi để trước
mặt Đức Giê-hô-va.
24 Bấy giờ, Giô-suê và cả Y-sơ-ra-ên bắt A-can,
con cháu Xê-rách, cùng lấy bạc, áo choàng, nén
vàng, con trai, con gái của người, bò, lừa, chiên,
trại, và mọi vật chi thuộc về người, mà dẫn đến
trong trũng A-cô.
25 Giô-suê nói: Sao ngươi có khuấy rối chúng
ta? Đức Giê-hô-va chắc sẽ khuấy rối ngươi ngày
nay. Rồi cả Y-sơ-ra-ên ném đá người; họ thiêu
các người ấy trong lửa, và lấy đá lấp chúng nó
lại.
26 Kế ấy, chúng chất trên thây người một đống
đá lớn, hãy còn cho đến ngày nay. Đức Giê-hô-va

bèn nguôi cơn thạnh nộ Ngài. Bởi cớ đó, người
ta gọi chỗ này là A-cô cho đến ngày nay.

8

1 Kế đó, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê
rằng: Ngươi chớ sợ, chớ ái ngại. Hãy đem theo
mình hết thảy quân lính, chổi dậy đi lên hãm
đánh thành A-hi. Kìa, ta đã phó vào tay ngươi
vua A-hi, dân sự, thành, và xứ của người.
2 Ngươi phải đãi A-hi và vua nó như ngươi đã
đãi Giê-ri-cô và vua nó; nhưng các ngươi sẽ đoạt
lấy hóa tài và súc vật cho mình. Hãy phục binh
sau thành.
3 Vậy, Giô-suê đứng dậy cùng các quân lính
đặng lên đánh A-hi. Người chọn ba muôn người
mạnh dạn, sai đi ban đêm,
4 và truyền lịnh này rằng: Hãy coi, các ngươi
sẽ phục binh sau thành; chớ dang ra xa thành
quá, hãy dàn cho sẵn.
5 Còn ta với cả dân sự theo ta, sẽ đi gần lại
thành. Khi chúng nó ra đón đánh chúng ta như
lần trước, thì chúng ta sẽ chạy trốn trước mặt
chúng nó.
6 Chúng nó sẽ rượt theo chúng ta cho đến
chừng chúng ta dụ chúng nó ra cách xa khỏi
thành; vì họ nói rằng: Chúng nó chạy trốn ta
như lần trước. Trong lúc chúng ta chạy trốn
trước mặt chúng nó,
7 thì các ngươi sẽ ra khỏi nơi phục binh mà
hãm lấy thành; Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi sẽ phó thành vào tay các ngươi.

8 Khi các ngươi chiếm thành rồi, thì phải
phóng hỏa nó; hãy làm theo lời của Đức Giê-hô-
va. Hãy coi, này là lịnh ta truyền cho các ngươi.
9 Vậy, Giô-suê sai các người đó đi; họ phục giữa
khoảng Bê-tên và A-hi, về phía tây của A-hi; còn
Giô-suê đêm đó ngủ tại giữa dân sự.
10 Kế ấy, Giô-suê dậy sớm, điểm dân sự; người
cùng các trưởng lão đi lên trước mặt dân đến
thành A-hi.
11 Hết thảy quân lính theo người đi lên đến gần
trước mặt thành, và đóng trại về phía bắc A-hi:
có cái trũng chạy dài giữa họ và thành A-hi.
12 Giô-suê bèn đem chừng năm ngàn lính phục
giữa khoảng Bê-tên và A-hi, về phía tây của
thành.
13 Khi dân sự đã đóng trại nơi phía bắc của
thành, và phục binh về phía tây rồi, thì đêm đó
Giô-suê đi xớm tới trong trũng.
14 Vua thành ấy vừa thấy điều đó, người ta bèn
lật đật dậy sớm, vua và cả dân sự người đều đi ra
đón Y-sơ-ra-ên tại nơi đã chỉ bảo, về phía đồng
bằng, đặng giao chiến; song vua không biết rằng
có một đạo binh phục ở phía sau thành.
15 Giô-suê và cả Y-sơ-ra-ên để cho chúng nó
đánh bại mình, và chạy trốn về phía đồng vắng.
16 Hết thảy dân sự trong thành đều hiệp lại
đặng đuổi theo. Vậy chúng rượt theo Giô-suê và
bị dụ cách xa khỏi thành;
17 chẳng có một ai ở thành A-hi hay là ở Bê-tên
mà không ra đuổi theo Y-sơ-ra-ên; họ bỏ thành
trống không để đuổi theo Y-sơ-ra-ên.

18 Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê
rằng: Hãy giơ giáo ngươi cầm nơi tay ra về
hướng thành A-hi, vì ta sẽ phó thành vào tay
ngươi. Giô-suê bèn giơ giáo mình cầm nơi tay ra
về hướng thành.
19 Vừa giơ tay lên, binh phục lập tức đứng dậy
khỏi chỗ mình núp mà chạy vào thành, chiếm
lấy và phóng hỏa nó.
20 Người thành A-hi quay lại, nhìn thấy khói
đốt thành bay lên trời; họ chẳng một phương
thế nào đặng trốn về phía này hay là phía kia.
Vả, dân sự chạy trốn về phía đồng vắng trở lộn
lại đánh những kẻ rượt đuổi theo mình.
21 Khi Giô-suê và cả Y-sơ-ra-ên thấy binh phục
đã lấy thành, và khói đốt thành bay lên, bèn trở
về đánh người A-hi.
22 Các binh khác cũng ra khỏi thành đón đánh
dân A-hi; như vậy chúng nó bị dân Y-sơ-ra-ên
vây phủ, bên này có đạo này, bên kia có quân
kia. Người ta đánh chúng nó đến đỗi không còn
để lại kẻ nào sống hay là cho ai thoát được.
23 Binh bắt sống vua A-hi, và dẫn đến cùng
Giô-suê.
24 Khi dân Y-sơ-ra-ên đã giết xong hết thảy
người thành A-hi, hoặc trong đồng ruộng hay là
trong đồng vắng, là nơi chúng nó bị đuổi theo,
và khi hết thảy, đến đỗi người chót, đã ngã rạp
dưới lưỡi gươm rồi, thì dân Y-sơ-ra-ên trở về A-hi
và giết bằng lưỡi gươm những kẻ còn ở tại đó.
25 Trong ngày đó, hết thảy người A-hi, nam và
nữ, đều bị ngã chết, số là mười hai ngàn người.

26 Giô-suê chẳng rút lại tay mình đã cầm giơ
thẳng ra với cây giáo, cho đến chừng nào người
ta đã diệt hết thảy người thành A-hi.
27 Song dân Y-sơ-ra-ên cướp cho mình những
súc vật và hóa tài của thành này, y như Đức Giê-
hô-va đã phán dặn Giô-suê.
28 Vậy, Giô-suê phóng hỏa thành A-hi, và làm
cho nó ra một đống hư tàn đời đời, y như hãy
còn đến ngày nay.
29 Người biểu treo vua A-hi lên trên một cây
và để đó cho đến chiều; nhưng khi mặt trời lặn,
Giô-suê biểu người ta hạ thây xuống khỏi cây.
Người ta đem liệng thây đó nơi cửa thành, và
chất lên trên một đống đá lớn, hãy còn đến ngày
nay.
30 Bấy giờ, Giô-suê lập một bàn thờ cho Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên tại trên núi
Ê-banh,
31 y như Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã
dặn biểu dân Y-sơ-ra-ên, và đã có chép trong
sách luật pháp Môi-se: ấy là một bàn thờ bằng
đá nguyên khối, sắt chưa đụng đến. ỳ đó dân
sự dâng của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va, và dâng
của lễ thù ân.
32 Tại đó Giô-suê cũng khắc trên đá một bản
luật pháp mà Môi-se đã chép trước mặt dân Y-
sơ-ra-ên.
33 Cả Y-sơ-ra-ên, các trưởng lão, các quan cai,
và các quan xét đứng hai bên hòm trước mặt
những thầy tế lễ, người Lê-vi, là người khiêng
hòm giao ước ủa Đức Giê-hô-va. Những khách lạ

luôn với dân Y-sơ-ra-ên đều có mặt tại đó, phân
nửa này ở về phía núi Ga-ri-xim, và phân nửa
kia ở về phía núi Ê-banh, tùy theo lịnh mà Môi-
se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, trước đã truyền cho
chúc phước dân Y-sơ-ra-ên.
34 Đoạn, Giô-suê đọc hết các lời luật pháp, sự
chúc lành và sự chúc dữ, y như đã chép trong
sách luật pháp.
35 Chẳng có lời nào về mọi điều Môi-se đã
truyền dặng mà Giô-suê không đọc tại trước mặt
cả hội chúng Y-sơ-ra-ên, trước mặt đàn bà, con
nít, và khách lạ ở giữa họ.

9

1 Khi hay được việc này, hết thảy các vua ở
bên này sông Giô-đanh, hoặc ở trong núi, dưới
đồng bằng, hay là dọc bãi biển lớn đối ngang
Li-ban, tức là các vua dân Hê-tít, dân A-mô-rít,
dân Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân
Giê-bu-sít,
2 đều rập một ý hiệp với nhau đặng giao chiến
với Giô-suê và Y-sơ-ra-ên.
3 Khi dân Ga-ba-ôn đã hay điều Giô-suê làm
cho Giê-ri-cô và A-hi,
4 bèn tính dùng mưu kế. Chúng nó giả bộ đi
sứ, lấy bao cũ chất cho lừa mình, và bầu chứa
rượu cũ rách vá lại,
5 dưới chân mang giày cũ vá, và trên mình
quần áo cũ mòn; hết thảy bánh về lương bị họ
đều khô và miếng vụn.
6 Chúng nó đi đến gần Giô-suê tại trại quân
Ghinh-ganh, mà nói cùng người và dân Y-sơ-ra-

ên rằng: Chúng tôi ở xứ xa đến; vậy bây giờ,
hãy lập giao ước cùng chúng tôi.
7 Dân Y-sơ-ra-ên đáp cùng dân Hê-vít rằng: Có
lẽ các ngươi ở giữa chúng ta chăng; vậy làm thế
nào lập giao ước đặng?
8 Nhưng chúng nó nói cùng Giô-suê rằng:
Chúng tôi là tôi tớ của ông. Giô-suê hỏi: Các
ngươi là ai, ở đâu đến?
9 Đáp rằng: Tôi tớ của ông ở từ xứ rất xa đến
để tôn trọng danh Giê-hô-va là Đức Chúa Trời
của ông; vì chúng tôi có nghe nói về Ngài, và
mọi điều Ngài đã làm trong xứ Ê-díp-tô;
10 lại cũng nghe về mọi điều Ngài đã làm cho
hai vua A-mô-rít ở bên kia sông Giô-đanh, là
Si-hôn, vua Hết-bôn, và Oùc, vua Ba-san, ở tại
Aùch-ta-rốt.
11 Các trưởng lão và hết thảy dân sự ở xứ
chúng tôi có nói cùng chúng tôi rằng: Hãy lấy
lương thực dùng dọc đường, đi đến trước mặt
dân đó, mà nói rằng: Chúng tôi là tôi tớ các ông;
và bây giờ, hãy lập giao ước cùng chúng tôi.
12 Kìa, bánh của chúng tôi; ngày chúng tôi ra
khỏi nhà đặng đi đến cùng các ông, chúng tôi
lấy nó đem theo làm lương thực vẫn nóng hổi,
mà ngày nay đã khô và bể vụn.
13 Những bầu rượu này chúng tôi đổ đầy rượu
hãy còn mới tinh, kìa nay đã rách; còn quần áo
và giày chúng tôi đã cũ mòn, bởi vì đi đường xa.
14 Người Y-sơ-ra-ên bèn nhận lương thực
chúng nó, không cầu hỏi Đức Giê-hô-va.
15 Giô-suê lập hòa cùng chúng nó, và kết ước

cho chúng nó sống; rồi các trưởng lão của hội
chúng bèn thề cùng chúng nó.
16 Nhưng ba ngày sau khi đã lập giao ước cùng
chúng nó, dân Y-sơ-ra-ên hay rằng các người
này vốn lân cận mình, và ở tại giữa mình.
17 Dân Y-sơ-ra-ên lên đường, và ngày thứ ba
đến thành chúng nó. Vả, các thành của chúng
nó là Ga-ba-ôn, Kê-phi-ra, Bê-ê-rốt, và Ki-ri-át-
Giê-a-rim.
18 Dân Y-sơ-ra-ên không giao chiến cùng dân
đó, vì cớ các trưởng lão của hội chúng đã chỉ
danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên mà
thề cùng dân đó; nhưng cả hội chúng lằm bằm
cùng các quan trưởng.
19 Các quan trưởng bèn nói cùng cả hội chúng
rằng: Chúng ta đã chỉ danh Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên mà thề cùng dân đó; vậy, từ
bây giờ chúng ta không thể hại chúng nó được.
20 Chúng ta phải đãi dân đó như vầy: Phải để
cho chúng nó sống, hầu cho chớ vì cớ lời thề đã
lập, mà chúng ta khiến cơn thạnh nộ của Đức
Giê-hô-va giáng trên chúng ta.
21 Vậy, các quan trưởng tỏ rằng chúng nó được
sống, nhưng phải bị dùng để đốn củi xách nước
cho cả hội chúng, y như các quan trưởng đã nói
cùng chúng nó.
22 Giô-suê bèn gọi dân đó mà nói như vầy: Sao
các ngươi đã gạt chúng ta, nói rằng: Chúng tôi
ở rất xa các ông, té ra các ngươi ở giữa chúng
ta?
23 Vậy, bây giờ, các ngươi bị rủa sả, không dứt
làm tôi mọi, cứ đốn củi và xách nước cho nhà

của Đức Chúa Trời ta.
24 Chúng nó bèn thưa cùng Giô-suê rằng: Aáy
là điều kẻ tôi tớ ông có hay rõ ràng Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của ông đã phán dặn Môi-se, tôi
tớ Ngài, biểu ban toàn xứ cho các ông, và diệt
hết thảy dân ở trước mặt mình: ấy vậy, chúng
tôi vì cớ các ông lấy làm rất sợ hãi cho sự sống
mình, nên mới làm như vậy.
25 Bây giờ chúng tôi ở trong tay ông, hãy đãi
chúng tôi tùy ý ông cho là tốt lành và công bình.
26 Giô-suê bèn làm như người đã nói, và giải
cứu chúng nó khỏi bị tay dân Y-sơ-ra-ên giết.
27 Trong ngày đó, người cắt chúng nó làm kẻ
đốn củi và xách nước cho hội chúng và cho bàn
thờ của Đức Giê-hô-va tại trong nơi Ngài chọn
lựa; ấy là điều dân đó hãy còn làm đến ngày
nay.

10

1 Khi A-đô-ni-Xê-đéc, vua Giê-ru-sa-lem, hay
rằng Giô-suê đã chiếm lấy thành A-hi, và tận diệt
nó đi, đãi thành A-hi và vua nó như người đã đãi
Giê-ri-cô và vua nó, lại hay rằng dân Ga-ba-ôn đã
lập hòa với dân Y-sơ-ra-ên và ở cùng họ,
2 thì người lấy làm sợ hãi lắm; vì Ga-ba-ôn là
một thành lớn, một đế đô thật; lại lớn hơn thành
A-hi, và cả dân sự nó đều là người mạnh dạn.
3 Vậy, A-đô-ni-Xê-đéc, vua thành Giê-ru-sa-
lem, sai người đi nói cùng Hô-ham, vua Hếp-rôn,
cùng Phi-ram, vua Giạt-mút, cùng Gia-phia, vua
La-ki, cùng Đê-bia, vua Eùc-lôn, mà rằng:

4 Hãy đi lên đến ta mà tiếp cứu ta, và đánh
thành Ga-ba-ôn; vì nó đã lập hòa cùng Giô-suê
và dân Y-sơ-ra-ên.
5 Vậy, năm vua A-mô-rít, tức là vua Giê-ru-sa-
lem, vua Hếp-rôn, vua Giạt-mút, vua La-ki, và
vua Eùc-lôn nhóm hiệp, kéo lên cùng hết thảy
quân lính mình, đóng trại trước Ga-ba-ôn, và
hãm đánh thành.
6 Người Ga-ba-ôn sai kẻ đến nói cùng Giô-suê
tại trại quân Ghinh-ganh, mà rằng: Xin chớ bỏ
tôi tớ ông; hãy mau lên đến cùng chúng tôi, giải
thoát và tiếp cứu chúng tôi vì hết thảy vua A-
mô-rít trong núi đã hiệp lại nghịch chúng tôi.
7 Vậy, Giô-suê ở Ghinh-ganh đi lên với hết thảy
quân lính và những người mạnh dạn.
8 Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Chớ
sợ, vì ta đã phó chúng nó vào tay ngươi, chẳng
còn một ai đứng nổi trước mặt ngươi được.
9 Vậy, Giô-suê ở Ghinh-ganh đi trọn đêm, rồi
chợt đến áp chúng nó.
10 Đức Giê-hô-va làm cho chúng nó vỡ chạy
trước mặt Y-sơ-ra-ên, khiến cho bị đại bại gần
Ga-ba-ôn; Y-sơ-ra-ên rượt đuổi chúng nó theo
đường dốc Bết-Hô-rôn, và đánh họ cho đến A-
xê-ca và Ma-kê-đa.
11 Khi chúng nó chạy trốn trước mặt Y-sơ-ra-
ên và xuống dốc Bết-Hô-rôn, thì Đức Giê-hô-va
khiến đá lớn từ trời rớt xuống cả đường cho đến
A-xê-ca, và chúng nó đều bị chết. Số những
người bị chết về mưa đá nhiều hơn số những
người bị dân Y-sơ-ra-ên giết bằng gươm.
12 Ngày mà Đức Giê-hô-va phó dân A-mô-rít

cho dân Y-sơ-ra-ên, thì Giô-suê thưa cùng Đức
Giê-hô-va tại trước mặt Y-sơ-ra-ên, mà rằng: Hỡi
mặt trời, hãy dừng lại trên Ga-ba-ôn; Hỡi mặt
trăng, hãy ngừng lại trên trũng A-gia-lôn!
13 Mặt trời bèn dừng, mặt trăng liền ngừng,
Cho đến chừng dân sự đã báo thù quân nghịch
mình. Điều đó há không có chép trong sách Gia-
sa sao? Mặt trời dừng lại giữa trời, và không vội
lặn ước một ngày trọn.
14 Từ trước và về sau, chẳng hề có ngày nào
như ngày đó, là ngày Đức Giê-hô-va có nhậm lời
của một loài người; vì Đức Giê-hô-va chiến cự
cho dân Y-sơ-ra-ên.
15 Rồi Giô-suê và cả Y-sơ-ra-ên trở về trại quân
Ghinh-ganh.
16 Vả, năm vua kia đã chạy trốn, và ẩn trong
một hang đá tại Ma-kê-đa.
17 Có người thuật cho Giô-suê hay điều đó, mà
rằng: Người ta có gặp năm vua núp trong một
hang đá tại Ma-kê-đa.
18 Giô-suê bèn dạy rằng: Hãy lăn đá lớn lấp
miệng hang lại, và cắt người canh giữ.
19 Còn các ngươi chớ dừng lại, phải rượt theo
quân nghịch, xông đánh phía sau; đừng để
chúng nó vào thành chúng nó; vì Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi đã phó chúng nó vào tay
các ngươi.
20 Khi Giô-suê và dân Y-sơ-ra-ên đã đánh
chúng nó bị bại rất lớn, cho đến nỗi tuyệt diệt
đi, và khi những người trong chúng nó đã được
thoát khỏi, rút ở lại trong thành kiên cố,
21 thì cả dân sự trở về với Giô-suê bình yên nơi

trại quân tại Ma-kê-đa, chẳng một ai dám khua
môi nghịch cùng dân Y-sơ-ra-ên.
22 Bấy giờ, Giô-suê nói rằng: Hãy mở miệng
hang, đem năm vua đó ra, rồi dẫn đến cho ta.
23 Họ làm như vậy, đưa năm vua ra khỏi hang
đá, và dẫn đến cho người, tức là vua Giê-ru-sa-
lem, vua Hếp-rôn, vua Giạt-mút, vua La-ki, và
vua Eùc-lôn.
24 Khi họ đã dẫn năm vua này đến cùng Giô-
suê, thì Giô-suê gọi hết thảy người nam của Y-
sơ-ra-ên, và nói cùng các binh tướng đã đi với
mình, mà rằng: Hãy lại gần, đạp chân lên cổ của
các vua này. Họ bèn đến gần, đạp chân trên cổ
các vua ấy.
25 Đoạn, Giô-suê nói cùng họ rằng: Chớ ngại,
và chớ kinh khủng; khá vững lòng bền chí, vì
Đức Giê-hô-va sẽ làm như vậy cho hết thảy thù
nghịch các ngươi, mà các ngươi sẽ chiến cự.
26 Sau rồi, Giô-suê đánh giết các vua ấy, biểu
đem treo trên năm cây; năm vua ấy bị treo trên
cây cho đến chiều tối.
27 Khi mặt trời chen lặn, Giô-suê biểu người
ta hạ thây xuống khỏi cây; họ liệng những thây
trong hang đá, là chỗ các vua ấy đã núp, rồi lấy
những đá lớn lấp miệng hang lại, hãy còn cho
đến ngày nay.
28 Trong ngày đó, Giô-suê cũng chiếm lấy Ma-
kê-đa, và dùng lưỡi gươm giết cả thành cùng
vua nó. Người tận diệt thành, luôn hết thảy kẻ
ở trong, không để thoát một ai. Người đãi vua
Ma-kê-đa như đã đãi vua Giê-ri-cô.

29 Đoạn, Giô-suê cùng cả Y-sơ-ra-ên ở Ma-kê-
đa đi qua Líp-na, và hãm đánh Líp-na.
30 Đức Giê-hô-va cũng phó Líp-na cùng vua
nó vào tay Y-sơ-ra-ên; họ dùng lưỡi gươm diệt
thành, luôn hết thảy kẻ ở trong đó, chẳng để
thoát một ai. Người đãi vua thành này y như đã
đãi vua Giê-ri-cô vậy.
31 Kế ấy, Giô-suê cùng cả Y-sơ-ra-ên ở Líp-na
đi qua La-ki, đóng trại đối cùng thành, và hãm
đánh nó.
32 Đức Giê-hô-va phó La-ki vào tay Y-sơ-ra-
ên; ngày thứ hai họ chiếm lấy thành, dùng lưỡi
gươm diệt thành với những người ở trong, cũng
y như đã làm cho Líp-na vậy.
33 Bấy giờ, Hô-ram, vua Ghê-xe, đi lên tiếp cứu
La-ki; Giô-suê đánh bại người và dân sự người,
đến đỗi không còn để ai thoát khỏi.
34 Đoạn, Giô-suê cùng Y-sơ-ra-ên ở La-ki đi
qua Eùc-lôn, đóng trại đối ngang thành, và hãm
đánh nó.
35 Chính ngày đó, họ chiếm lấy thành, dùng
lưỡi gươm diệt nó đi. Trong ngày đó, Giô-suê
tận diệt thành với hết thảy người ở trong đó, y
như người đã làm cho La-ki vậy.
36 Kế đó, Giô-suê cùng cả Y-sơ-ra-ên từ Eùc-lôn
đi lên Hếp-rôn, và hãm đánh nó.
37 Họ chiếm lấy thành, dùng lưỡi gươm diệt
thành, vua, các hương thôn nó, và mọi người
ở trong đó, không để thoát khỏi một ai, cũng
y như người đã làm cho Eùc-lôn vậy; người tận
diệt thành và các người ở trong.
38 Đoạn, Giô-suê cùng cả Y-sơ-ra-ên đi đến Đê-

bia, và hãm đánh nó.
39 Người chiếm lấy thành và hương thôn nó,
cùng bắt vua, dùng lưỡi gươm diệt thành, và
tận diệt hết thảy những người ở trong, không
để thoát khỏi một ai. Người đãi Đê-bia và vua
nó, y như đã đãi Hếp-rôn, đãi Líp-na và vua nó.
40 Vậy, Giô-suê đánh toàn xứ, nào miền núi,
nào miền nam, nào đồng bằng, nào những gò
nỗng, và các vua mấy miền đó. Người không
để thoát khỏi một ai hết; phàm vật có hơi thở
thì người diệt hết đi, y như Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên đã truyền dặn.
41 Aáy vậy, Giô-suê đánh các vua đó từ Ca-đe-
Ba-nê-a cho đến Ga-xa, và toàn xứ Gô-sen cho
đến Ga-ba-ôn.
42 Qua một lượt thì Giô-suê bắt các vua này và
chiếm lấy xứ họ, bởi vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên chinh chiến cho Y-sơ-ra-ên.
43 Đoạn, Giô-suê và cả Y-sơ-ra-ên trở về trại
quân ở Ghinh-ganh.

11

1 Vừa khi Gia-bin, vua Hát-so, đã hay các sự
này, bèn sai sứ giả đến cùng Giô-báp, vua Ma-
đôn, đến cùng Sim-rôn, vua Aïc-sáp,
2 cùng các vua ở miền bắc, hoặc ở trên núi,
trong đồng, miền nam Ki-nê-rết, xứ thấp, hay là
trên các nơi cao Đô-rơ về phía tây.
3 Lại sai đến cùng dân Ca-na-an ở về phía đông
và về phía tây, cùng dân A-mô-rít, dân Hê-tít,
dân Phê-rê-sít, dân Giê-bu-sít ở trong núi, và

đến cùng dân Hê-vít ở nơi chân núi Hẹt-môn,
trong xứ Mích-ba.
4 Các vua này với hết thảy quân lính mình bèn
kéo ra, một dân đông vô số, như cát nơi bờ biển,
có ngựa và xe theo rất nhiều.
5 Hết thảy các vua này đã hẹn nhau đến đóng
trại chung gần nước Mê-rôm, đặng giao chiến
cùng Y-sơ-ra-ên.
6 Nhưng Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê
rằng: Chớ sợ, vì ngày mai tại giờ này, ta sẽ phó
hết thảy chúng nó bị chết trước mặt Y-sơ-ra-
ên; ngươi sẽ cắt nhượng ngựa, và đốt các xe cộ
chúng nó nơi lửa.
7 Vậy, Giô-suê và hết thảy chiến sĩ người lập tức
đi đến, xông vào chúng nó gần nước Mê-rôm,
8 và Đức Giê-hô-va phó chúng nó vào tay Y-sơ-
ra-ên. Giô-suê và hết thảy chiến sĩ đánh đuổi
theo chúng nó cho đến Si-đôn lớn, cho đến Mít-
rê-phốt-Ma-im, và đến trũng Mích-va về phía
đông, chẳng để thoát khỏi một ai hết.
9 Giô-suê làm cho chúng nó y như Đức Giê-hô-
va đã phán dặn người, cắt nhượng ngựa, và đốt
xe cộ của chúng nó nơi lửa.
10 Trong một lúc đó, khi trở về, Giô-suê lấy
Hát-so, và dùng gươm giết vua nó; Hát-so xưa
vốn là kinh đô của các nước này.
11 Giô-suê và quân lính dùng lưỡi gươm giết
hết thảy người ở trong thành, chẳng còn lại vật
chi có hơi thở, và người phóng hỏa thành Hát-so.
12 Giô-suê cũng bắt các vua nầy, dùng lưỡi
gươm giết đi, và chiếm các thành của họ mà diệt

đi, y như Môi-se tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã
truyền dặn.
13 Nhưng Y-sơ-ra-ên không đốt một thành nào
ở trên gò nỗng, trừ ra Hát-so, mà Giô-suê đã đốt.
14 Dân Y-sơ-ra-ên đoạt lấy về phần mình hết
hảy hóa tài và hết thảy súc vật của các thành
này; nhưng dùng lưỡi gươm giết mọi loài người
cho đến chừng đã diệt hết, chẳng còn để lại vật
nào có hơi thở.
15 Mạng lịnh mà Đức Giê-hô-va đã truyền cho
Môi-se, tôi tớ Ngài, thì Môi-se đã truyền lại cho
Giô-suê, và Giô-suê làm theo phàm điều gì Đức
Giê-hô-va phán dặng Môi-se, Giô-suê không bỏ
sót gì hết.
16 Vậy, Giô-suê chiếm lấy cả xứ này, nào núi,
nào cả miền nam, nào toàn xứ Gô-sen, nào đất
thấp và đồng bằng, nào núi Y-sơ-ra-ên cùng xứ
thấp nó,
17 từ phía núi trụi mọc lên phía Sê-i-rơ cho đến
Ba-anh-Gát trong trũng Li-ban, tại chân núi Hẹt-
môn. Người bắt hết thảy vua các miền đó, đánh
và giết đi.
18 Giô-suê đánh giặc cùng các vua này lâu
ngày.
19 Chẳng có một thành nào lập hòa cùng dân
Y-sơ-ra-ên, trừ ra dân Hê-vít ở tại Ga-ba-ôn. Dân
Y-sơ-ra-ên nhờ giặc giã mà chiếm lấy hết thảy.
20 Vì Đức Giê-hô-va để cho lòng các vua ấy cố
chấp mà chinh chiến cùng Y-sơ-ra-ên, hầu cho
họ bị diệt đi, không được thương xót, y như Đức
Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.

21 Trong lúc đó, Giô-suê đi trừ diệt dân A-na-
kim, nào ở trong núi, ở Hếp-rôn, ở Đê-bia, ở A-
náp, hay là ở trên khắp núi Giu-đa và núi Y-sơ-
ra-ên; Giô-suê tận diệt chúng nó luôn với các
thành của họ.
22 Chẳng còn người A-na-kim nào trong xứ Y-
sơ-ra-ên, chỉ ở tại Ga-xa, Gát, và Aùch-đốt thì
có.
23 Vậy, Giô-suê chiếm cả xứ, y như Đức Giê-hô-
va đã phán dặn Môi-se, và ban xứ cho Y-sơ-ra-ên
làm sản nghiệp, tùy sự chia phân từng chi phái.
Bấy giờ, xứ được bình tịnh, không còn giặc giã.

12

1 Nầy các vua của xứ mà Y-sơ-ra-ên đã đánh
bại, và chiếm lấy xứ của họ ở bên kia sông Giô-
đanh, về phía mặt trời mọc, từ khe Aït-nôn đến
núi Hẹt-môn, với toàn đồng bằng về phía đông.
2 Si-hôn, vua dân A-mô-rít ở tại Hết-bôn.
Người quản hạt từ A-rô-e, là thành ở mé khe Aït-
nôn, và từ giữa dòng khe, phân nửa xứ Ga-la-át
cho đến khe Gia-bốc, là giới hạn dân Am-môn;
3 lại quản hạt đồng bằng cho đến biển Ki-nê-
rết về phía đông, cho đến biển của đồng bằng
tức là Biển mặn, ở phía đông về hướng Bết-Giê-
si-mốt; cũng quản hạt miền nam dưới chân triền
núi Phích-ga.
4 Kế đến địa phận của Oùc, vua Ba-san, là một
người còn sót của dân Rê-pha-im ở tại Aùch-ta-
rốt và Eát-rê-i.
5 Người quản hạt núi Hẹt-môn, miền Sanh-ca,
và cả xứ Ba-san, cho đến giới hạn dân Ghê-su-rít

và dân Ma-ca-thít, cùng đến lối giữa xứ Ga-la-át,
là giới hạn của Si-hôn, vua Hết-bôn.
6 Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, và dân Y-
sơ-ra-ên đánh bại chúng nó; rồi Môi-se, tôi tớ
của Đức Giê-hô-va, ban địa phận chúng nó cho
người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi phái
Ma-na-se làm sản nghiệp.
7 Này là các vua của xứ mà Giô-suê và dân Y-
sơ-ra-ên đánh bại ở bên này sông Giô-đanh, về
phía tây từ Ba-anh-Gát trong trũng Li-ban, cho
đến núi trụi nổi lên về hướng Sê-i-rơ. Tùy sự
phân chia từng chi phái, Giô-suê ban cho các
chi phái Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp,
8 núi, xứ thấp, đồng bằng, gò nỗng, đồng
vắng, và miền nam, tức là cả xứ dân Hê-tít, dân
A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-
vít, và dân Giê-bu-sít.
9 Vua Giê-ri-cô, vua A-hi vốn ở nơi cạnh Bê-tên,
10 vua Giê-ru-sa-lem, vua Hếp-rôn,
11 vua Giạt-mút, vua La-ki,
12 vua Eùc-lôn, vua Ghê-xe,
13 vua Đê-bia, vua Ghê-đe,
14 vua Họt-ma, vua A-rát,
15 vua Líp-na, vua A-đu-lam,
16 vua Ma-kê-đa, vua Bê-tên,
17 vua Tháp-bu-ách, vua Hê-phe,
18 vua A-phéc, vua Sa-rôn,
19 vua Ma-đôn, vua Hát-so,
20 vua Sim-rôn-Mê-rôn, vua Aïc-sáp,
21 vua Tha-a-nác, vua Mê-ghi-đô,
22 vua Kê-đe, vua Giốc-nê-am, ở tại Cạt-mên,
23 vua Đô-rơ ở trên các nơi cao Đô-rơ, vua Gô-
im ở Ghinh-ganh,

24 và vua Thiệt-sa; hết thảy là ba mươi mốt
vua.

13

1 Giô-suê đã già tuổi cao, Đức Giê-hô-va bèn
phán cùng người rằng: Ngươi đã già tuổi đã cao,
phần xứ phải đánh lấy hãy còn nhiều lắm.
2 Xứ còn lại là đây: hết thảy miền của dân Phi-
li-tin, và cả địa phận dân Ghê-su-rít;
3 từ sông Si-cô đối ngang xứ Ê-díp-tô, cho đến
giới hạn Eùc-rôn về phía bắc, vốn kể là miền
Ca-na-an, thuộc về năm vua Phi-li-tin, là vua Ga-
xa vua Aùch-đốt, vua Aùch-ca-lôn, vua Gát, vua
Eùc-rôn và vua dân A-vim;
4 lại về phía nam, cả xứ Ca-na-an và Mê-a-ra,
vốn thuộc về dân Si-đôn, cho đến A-phéc, cho
đến giới hạn dân A-mô-rít;
5 còn luôn xứ dân Ghi-bê-lít, và cả Li-ban về
phía mặt trời mọc, từ Ba-anh-Gát ở dưới chân
núi Hẹt-môn, cho đến nơi vào ranh Ha-mát;
6 lại còn dân ở trên núi, từ Li-ban cho đến Mít-
rê-phốt-Ma-im, tức là các dân Si-đôn. Aáy chính
ta sẽ đuổi chúng nó khỏi trước mặt dân Y-sơ-ra-
ên. Song ngươi hãy bắt thăm chia xứ này cho
Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp, y như ta đã truyền
cho ngươi.
7 Vậy bây giờ, hãy chia xứ này cho chín chi
phái, và phân nửa chi phái Ma-na-se.
8 Người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi
phái Ma-na-se đã lãnh bởi Môi-se phần sản
nghiệp mình ở bên kia sông Giô-đanh về phía

đông, y như Môi-se, tôi tớ Đức Giê-hô-va, đã
phát cho chúng nó;
9 tức là xứ từ A-rô-e ở trên mé khe Aït-nôn và
thành ở giữa trũng, cùng cả xứ đồng bằng tự
Mê-đê-ba chí Đi-bôn;
10 và hết thảy những thành của Si-hôn, vua A-
mô-rít, trị vì tại Hết-bôn, cho đến giới hạn dân
Am-môn;
11 lại xứ Ga-la-át cùng địa phận dân Ghê-su-
rít và dân Ma-ca-thít, khắp núi Hẹt-môn và toàn
Ba-san cho đến Sanh-ca;
12 cũng được toàn nước vua Oùc trong Ba-san,
vốn trị vì tại Aùch-ta-rốt và Eát-ri-i; người là kẻ
chót trong dân Rê-pha-im còn sót lại. Môi-se
đánh bại và đuổi chúng nó đi.
13 Nhưng dân Y-sơ-ra-ên không đuổi đi dân
Ghê-su-rít và dân Ma-ca-thít. Aáy vậy, dân Ghê-
su-rít và dân Ma-ca-thít còn ở giữa dân Y-sơ-ra-
ên cho đến ngày nay.
14 Song Môi-se không phát phần sản nghiệp
cho chi phái Lê-vi: những của lễ dâng cho Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, ấy là phần
sản nghiệp của chi phái đó, y như Ngài đã phán
cùng Môi-se.
15 Vậy, Môi-se có phát một phần cho chi phái
Ru-bên tùy theo họ hàng của chúng.
16 Địa phận chi phái Ru-bên chạy từ A-rô-e trên
mé khe Aït-nôn, và từ thành ở giữa trũng, cùng
toàn đồng bằng gần Mê-đê-ba;
17 Hết-bôn và các thành nó ở nơi đồng bằng là
Đi-bôn, Ba-mốt-Ba-anh, Bết-Ba-anh-Mê-ôn,
18 Gia-hát, Kê-đê-mốt, Mê-phát,

19 Ki-ri-a-ta-im, Síp-ma, Xê-rết-Ha-sa-cha ở
trên núi của trũng,
20 Bết-Phê-o, các triền núi Phích-ga, Bết-Giê-
si-mốt,
21 các thành của xứ đồng bằng, toàn nước Si-
hôn, vua dân A-mô-rít, vốn cai trị tại Hết-bôn,
mà Môi-se đã đánh bại, với quan trưởng Ma-
đi-an, là Ê-vi, Rê-kem, Xu-rơ, và Rê-ba, tức các
quan trưởng làm chư hầu Si-hôn, và ở trong xứ.
22 Trong những người mà dân Y-sơ-ra-ên dùng
gươm giết, thì có thuật sĩ Ba-la-am, con trai của
Bê-ô.
23 Địa phận người Ru-bên có sông Giô-đanh
làm giới hạn. Đó là sản nghiệp của người Ru-
bên, tùy theo những họ hàng, thành ấp, và làng
xóm của họ.
24 Môi-se cũng có phát một phần cho chi phái
Gát, tùy theo họ hàng của chúng.
25 Địa phận của chi phái Gát là Gia-ê-xe, các
thành Ga-la-át, phân nửa xứ dân Am-môn, cho
đến A-rô-e đối ngang Ráp-ba;
26 và từ Hết-bôn cho đến Ra-mát-Mít-bê, cùng
Bê-tô-nim; đoạn từ Ma-ha-na-im cho đến bờ cõi
Đê-bia.
27 Còn trong trũng thì Bết-Ha-ram, Bết-Nim-
ra, Su-cốt, và Xa-phôn, tức là phần còn lại của
nước Si-hôn, vua Hết-bôn; luôn sông Giô-đanh
và miền Giô-đanh cho đến cuối biển Ki-nê-rết tại
bên kia sông Giô-đanh về phía đông.
28 Đó là sản nghiệp của người Gát, tùy theo
những họ hàng, thành ấp, và làng xóm của họ.
29 Môi-se cũng có phát một phần cho phân nửa

chi phái Ma-na-se, tùy theo họ hàng của chúng,
là phần vẫn còn thuộc về phân nửa chi phái Ma-
na-se.
30 Địa phận của họ là từ Ma-ha-na-im, toàn Ba-
san, cả nước Oùc, vua Ba-san, và các thôn Giai-rơ
trong Ba-san, có sáu mươi thành.
31 Phân nửa xứ Ga-la-át, Aùch-ta-rốt, và Eát-
rê-i, là hai thành về nước Oùc tại Ba-san, đã phát
cho phân nửa con cháu Ma-ki, chít của Ma-na-se,
tùy theo họ hàng của chúng.
32 Đó là các sản nghiệp mà Môi-se phân phát
tại trong đồng bằng Mô-áp, ở bên kia sông Giô-
đanh về phía đông, đối ngang Giê-ri-cô.
33 Song Môi-se không phát sản nghiệp cho chi
phái Lê-vi, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-
ra-ên là sản nghiệp của chi phái ấy, y như Ngài
đã phán cùng họ vậy.

14

1 Nầy là các phần dân Y-sơ-ra-ên nhận lãnh
làm sản nghiệp trong xứ Ca-na-an, mà thầy tế lễ
Ê-lê-a-sa, Giô-suê, con trai Nun, và các trưởng
lão của những chi phái dân Y-sơ-ra-ên phân phát
cho.
2 Người ta bắt thăm chia xứ cho chín chi phái,
và cho phân nửa chi phái, y như Đức Giê-hô-va
đã cậy Môi-se phán dặn.
3 Môi-se đã phát cho hai chi phái và cho phân
nửa chi phái kia phần sản nghiệp ở bên kia sông
Giô-đanh; nhưng tại giữa họ người không phát
phần sản nghiệp cho chi phái Lê-vi.

4 Con cháu Giô-sép phân làm hai chi phái,
là Ma-na-se và Eùp-ra-im; người ta không lấy
phần sản nghiệp trong xứ mà phát cho người
Lê-vi, nhưng chỉ phát mấy thành đặng ở, với
đất chung quanh thành, để dùng cho các bầy
súc vật và tài sản của họ.
5 Dân Y-sơ-ra-ên làm y theo điều Đức Giê-hô-va
đã phán dặn Môi-se mà chia xứ.
6 Vả, con cháu Giu-đa đến gần Giô-suê tại
Ghinh ganh, và Ca-lép, con trai Giê-phu-nê,
người Kê-nít, nói cùng người rằng: Oâng biết
điều thuộc về tôi và ông mà Đức Giê-hô-va đã
phán cùng Môi-se, người của Đức Chúa Trời, tại
Ca-đe-Ba-nê-a.
7 Khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, ở Ca-
đe-Ba-nê-a sai tôi đi do thám xứ, thì tôi đã được
bốn mươi tuổi; và tôi thuật lại cho người thật
tình.
8 Các anh em đồng đi lên với tôi làm cho bá
tánh sờn lòng; còn tôi trung thành vâng theo
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tôi.
9 Trong ngày đó, Môi-se có thề mà rằng: Quả
thật đất mà chân ngươi đã đạp đến sẽ thuộc về
ngươi và con cháu ngươi làm sản nghiệp đời đời;
vì ngươi trung thành đã vâng theo Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ta.
10 Kìa, trong bốn mươi lăm năm nay, từ khi
Ngài phán lời này cùng Môi-se, đang khi Y-sơ-
ra-ên còn đi trong đồng vắng, Đức Giê-hô-va đã
bảo tồn sanh mạng tôi đến bây giờ, và ngày nay
tôi được tám mươi lăm tuổi.
11 Rày tôi cũng còn mạnh khỏe như ngày Môi-

se sai tôi đi; tôi vẫn còn sức mà tôi có hồi đó,
đặng đi đánh giặc, hoặc vào ra.
12 Vậy, hãy ban cho tôi núi này, mà Đức Giê-hô-
va đã phán đến trong ngày đó; vì bây giờ, ông
đã hay rằng có dân A-na-kim và các thành lớn
bền vững ở đó. Có lẽ Đức Giê-hô-va sẽ ở cùng
tôi, và tôi sẽ đuổi chúng nó đi, y như Ngài đã
phán chăng.
13 Giô-suê bèn chúc phước cho người, và ban
Hếp-rôn cho Ca-lép, con trai Giê-phu-nê, làm sản
nghiệp.
14 Bởi cớ đó, Hếp-rôn bị ban cho Ca-lép, con
trai Giê-phu-nê, người Kê-nít, làm sản nghiệp
cho đến ngày nay; vì người có trung thành vâng
theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
15 Vả, khi xưa Hếp-rôn gọi là Ki-ri-át-A-ra-ba:
A-ra-ba là người giềnh giàng hơn hết trong dân
A-na-kim. Từ đây về sau xứ được bình tịnh,
không còn giặc giã.

15

1 Phần đất bắt thăm trúng về chi phái Giu-đa,
tùy theo những họ hàng của chúng, chạy từ phía
giới hạn Ê-đôm tại đồng vắng Xin về phía nam,
đến cuối miền nam.
2 Giới hạn phía nam chạy từ đầu Biển mặn, tức
là từ phía ở ngay về hướng nam;
3 rồi từ dốc Aïc-ráp-bim chạy dài xuống miền
nam, đi ngang qua Xin, lên phía nam Ca-đe-Ba-
nê-a, đi ngang qua Hết-rôn, lên hướng Aùt-đa,
vòng qua Cạt-ca,

4 đi ngang về hướng Aùt-nôn, đổ vào khe Ê-díp-tô, rồi giáp biển. Aáy đó sẽ là giới hạn phía
nam của các ngươi.
5 Giới hạn về hướng đông là từ Biển mặn cho
đến vàm sông Giô-đanh. Giới hạn phía bắc chạy
từ phía biển nơi vàm sông Giô-đanh,
6 đi lên Bết-Hốt-la, trải qua phía bắc Bết-A-
ra-ba, và chạy đến hòn đá Bô-han con trai của
Ru-bên.
7 Đoạn, giới hạn này đi lên về hướng Đê-bia,
từ trũng A-cô chạy tới hướng bắc về phía Ghinh-
ganh, đối ngang dốc A-đu-mim tại phía nam khe;
rồi trải qua gần mé nước Eân-Sê-mết, và giáp
Eân-Rô-ghên.
8 Từ đó giới hạn đi lên ngang qua trũng con
trai Hi-nôm, về cạnh nam của Giê-hu, tức là Giê-
ru-sa-lem. Kế đó, nó chạy lên cho đến chót núi
nằm ngang trũng Hi-nôm về hướng tây, ở đầu
phía bắc trũng Rê-pha-im.
9 Giới hạn này chạy từ chót núi đến suối nước
Nép-thô-ách, và ăn về hướng các thành của núi
Eùp-rôn; rồi đi luôn đến Ba-la, là Ki-ri-át-Giê-a-
rim.
10 Nó vòng từ Ba-la qua hướng tây về lối núi
Sê-i-rơ, rồi theo hướng bắc đi ngang qua phía
núi Giê-ra-im, tức là Kê-sa-lôn; kế chạy xuống
đến Bết-Sê-mết và qua Thim-na.
11 Từ đó giới hạn này cứ đi theo phía bắc Eùc-
rôn; đoạn băng qua hướng Siếc-rôn, trải qua núi
Ba-la, ăn thẳng đến Giáp-nê-ên, rồi giáp biển.
12 Còn giới hạn phía tây, ấy là biển lớn. Đó là

giới hạn về bốn phía của người Giu-đa, tùy theo
những họ hàng của chúng.
13 Người ta ban cho ca-lép, con trai Giê-phu-
nê, một phần ở giữa người Giu-đa, tùy theo
mạng lịnh của Đức Giê-hô-va phán cho Giô-suê,
là thành của A-ra-ba, cha A-nác. Aáy là thành
Hếp-rôn.
14 Ca-lép bèn đuổi đi ba con trai của A-nác, là
Sê-sai, A-hi-man, và Tha-mai.
15 Từ đó người đi lên đánh dân thành Đê-bia;
thuở xưa tên Đê-bia là Ki-ri-át-Sê-phe.
16 Ca-lép nói rằng: Ta sẽ gả con gái ta là Aïc-sa,
làm vợ cho người nào đánh và chiếm lấy Ki-ri-
át-Sê-phe.
17 Oát-ni-ên, con trai của Kê-na, cháu Ca-lép,
bèn chiếm được thành; Ca-lép gả Aïc-sa, con gái
mình, cho người làm vợ.
18 Vả, xảy khi nàng vào nhà Oát-ni-ên, có thúc
giục người xin cha mình một sở ruộng. Nàng
leo xuống lừa; Ca-lép hỏi rằng: Con muốn chi?
19 Nàng thưa rằng: Xin cha ban một của phước
cho con; vì cha lập con nơi đất miền nam, nên
hãy cho con mấy suối nước. Người bèn ban cho
nàng các suối ở trên và ở dưới.
20 Đó là sản nghiệp của chi phái Giu-đa, tùy
theo những họ hàng của chúng.
21 Các thành ở đầu cùng chi phái Giu-đa, về
phía ranh Ê-đôm tại miền nam là: Cáp-sê-ên, Ê-
đe, Gia-gua,
22 Ki-na, Đi-mô-na, A-đê-a-đa,
23 Kê-đe, Hát-so, Gít-nan,
24 Xíp, Tê-lem, Bê-a-lốt,

25 Hát-so-Ha-đa-tha, Kê-ri-giốt-Hết-rôn, tức là
Hát-so;
26 A-mam, Sê-ma, Mô-la-đa,
27 Hát-sa-ga-đa, Hết-môn, Bết-Pha-lê,
28 Hát-sa-Su-anh, Bê-e-Sê-ba, Bi-sốt-gia,
29 Ba-la, Y-dim, Ê-xem,
30 Ê-thô-lát, Kê-sinh, Họt-ma,
31 Xiếc-lát, Mát-ma-na, San-sa-na,
32 Lê-ba-ốt, Si-lim, A-in, và Rim-môn: hết thảy
là hai mươi chín thành với các làng của nó.
33 Trong đồng bằng là: Eát-tha-ôn, Xô-rê-a.
Aùt-na
34 Xa-nô-ách, Eân-ga-nim, Tháp-bu-ách, Ê-
nam,
35 Giạt-mút, A-đu-lam, Sô-cô, A-xê-ca
36 Sa-a-ra-im, A-đi-tha-im, Ghê-đê-ra, và Ghê-
đê-rô-tha-im: hết thảy là mười bốn thành với
các làng của nó.
37 Lại có Xê-nan, Ha-đa-sa, Mích-đanh-Gát,
38 Đi-lan, Mít-bê, Giốc-thê-ên,
39 La-ki, Bốt-cát, Eùc-lôn,
40 Cáp-bôn, Lách-ma, Kít-lít,
41 Ghê-đê-rốt, Bết-Đa-gôn, Na-a-ma, và Ma-kê-
đa: hết thảy là mười sáu thành với các làng của
nó;
42 Líp-na, Ê-the, A-san,
43 Díp-tách, Aùt-na, Nết-síp,
44 Kê-i-la, Aïc-xíp, và Ma-rê-sa: hết thảy là
chín thành với các làng của nó;
45 Eùc-rôn, với các thành địa hạt và làng của
nó;
46 các thành ở gần Aùch-đốt cùng các làng của
nó, từ Eùc-rôn về hướng tây;

47 Aùch-đốt, các thành địa hạt, cùng các làng
của nó; Ga-xa, các thành địa hạt, cùng các làng
của nó, cho đến khe Ê-díp-tô, và biển lớn dùng
làm giới hạn.
48 Trong miền núi là: Sa-mia, Giạt-thia, Sô-cô,
49 Đa-na, Ki-ri-át-Sa-na, tức là Đê-bia,
50 A-náp, Eát-thê-mô, A-nim,
51 Gô-sen, Hô-lôn, Ghi-lô: hết thảy mười một
thành cùng các làng của nó;
52 A-ráp, Ru-ma, Ê-sê-an,
53 Gia-num, Bết-Tháp-bu-ách, A-phê-ca,
54 Hum-ta, Ki-ri-át-A-ra-ba, tức là Hếp-rôn và
Si-ô: hết thảy chín thành với các làng của nó;
55 Ma-ôn, Cạt-mên, Xíp, Giu-ta,
56 Gít-rê-ên, Giốc-đê-am, Xa-nô-ách;
57 Ca-in, Ghi-bê-a, và Thim-na: hết thảy mười
thành với các làng của nó;
58 Hanh-hun, Bết-Xu-rơ, Ghê-đô,
59 Ma-a-rát, Bết-A-nốt và Eân-thê-côn: hết
thảy sáu thành với các làng của nó;
60 Ki-ri-át-Ba-anh, tức là Ki-ri-át-Giê-a-rim, và
Ráp-ba: hết thảy hai thành với các làng của nó;
61 trong đồng vắng có Bết-A-ra-ba, Mi-đin, Sê-
ca-ca;
62 Níp-san, Yết-Ha-mê-lách, và Eân-ghê-đi:
hết thảy sáu thành với các làng của nó.
63 Vả, người Giu-đa không đuổi được dân Giê-
bu-sít ở tại Giê-ru-sa-lem; nên dân Giê-bu-sít
còn ở chung cùng người Giu-đa tại Giê-ru-sa-lem
cho đến ngày nay.

16

1 Phần đất bắt thăm trúng về con cháu Giô-
sép trải từ sông Giô-đanh về Giê-ri-cô, từ các
suối của Giê-ri-cô về hướng đông, chạy dọc theo
đồng vắng từ thành Giê-ri-cô lên đến núi Bê-tên.
2 Giới hạn băng từ Bê-tên đến Lu-xơ, đi qua bờ
cõi dân A-rê-kít tại A-ta-sốt;
3 kế chạy xuống hướng tây về phía bờ cõi dân
Giáp-lê-tít, cho đến bờ cõi Bết-Hô-rôn dưới và
Ghê-xe, rồi giáp biển.
4 Aáy là tại đó mà con cháu của Giô-sép, Ma-
na-se và Eùp-ra-im, lãnh phần sản nghiệp mình.
5 Này là giới hạn của Eùp-ra-im, tùy theo
những họ hàng của chúng. Giới hạn của sản
nghiệp họ ở về phía đông, từ A-tê-rốt-A-đa cho
đến Bết-Hô-rôn trên,
6 thẳng qua tây tại hướng bắc của Mít-mê-
thát; rồi vòng qua đông về lối Tha-a-nát-Si-lô,
và qua khỏi đó đến Gia-nô-ách theo phía đông;
7 kế chạy từ Gia-nô-ách xuống A-ta-rốt và Na-
ra-tha, đụng Giê-ri-cô, rồi giáp sông Giô-đanh.
8 Từ Tháp-bu-ách giới hạn đi về hướng tây đến
khe Ca-na, rồi giáp biển. Đó là sản nghiệp của
chi phái Eùp-ra-im, tùy theo những họ hàng của
chúng.
9 Người Eùp-ra-im cũng có những thành và
làng riêng ra giữa sản nghiệp của người Ma-na-
se.
10 Song họ không đuổi được dân Ca-na-an ở tại
Ghê-xe; nên dân Ca-na-an ở giữa Eùp-ra-im cho
đến ngày nay, nhưng phải nộp thuế.

17

1 Người ta cũng bắt thăm cho chi phái Ma-na-
se, vì người là con đầu lòng của Giô-sép. Con
Ma-ki, con đầu lòng của Ma-na-se, và cha của
Ga-la-át, bởi người là chiến sĩ, nên có được xứ
Ga-la-át và Ba-san.
2 Người ta bắt thăm cho các con khác của Ma-
na-se, tùy theo những họ hàng của chúng: về
con cháu A-bi-ê-se, về con cháu Hê-léc, về con
cháu Aùt-ri-ên, về con cháu Si-chem, về con cháu
Hê-phe, về con cháu Sê-mi-đa. Đó là các con trai
của Ma-na-se, cháu Giô-sép, tùy theo những họ
hàng của chúng.
3 Vả, Xê-lô-phát, con trai của Hê-phe, cháu
của Ga-la-át, chắt của Ma-ki, chít của Ma-na-se,
không có con trai, chỉ có con gái, tên là Mách-la,
Nô-a, Hốt-la, Minh-ca, và Thiệt-sa.
4 Các con gái này đến trước mặt thầy tế lễ Ê-lê-
a-sa, trước mặt Giô-suê, con trai Nun, và trước
mặt các quan trưởng, mà nói rằng: Đức Giê-hô-
va đã phán cùng Môi-se ban cho chúng tôi một
phần sản nghiệp trong anh em chúng tôi. Giô-
suê vâng mạng của Đức Giê-hô-va, bèn ban cho
một phần sản nghiệp trong anh em của cha các
con gái đó.
5 Vậy, mười phần bắt thăm trúng cho Ma-na-
se, trừ ra xứ Ga-la-át và Ba-san ở bên kia sông
Giô-đanh;
6 vì các con gái Ma-na-se có một phần sản
nghiệp tại giữa các con trai người, còn xứ Ga-
la-át thuộc về các con trai khác của Ma-na-se.
7 Giới hạn của Ma-na-se từ A-se đến Mít-mê-

thát đối ngang Si-chem, rồi chạy đến Gia-min về
lối dân Eân-Tháp-bu-ách.
8 Xứ Tháp-bu-ách thuộc về Ma-na-se; nhưng
thành Tháo-bu-ách gần bờ cõi Ma-na-se, thì
thuộc về người Eùp-ra-im.
9 Từ đó giới hạn chạy xuống phía nam khe Ca-
na; các thành đó ở giữa các thành Ma-na-se, đều
thuộc về Eùp-ra-im. Giới hạn Ma-na-se ở về phía
bắc của khe, và giáp biển.
10 Phần ở hướng nam thuộc về Eùp-ra-im,
phần ở hướng bắc thuộc về Ma-na-se, còn biển
dùng làm giới hạn; hai phần này giáp A-se về
phía bắc, và Y-sa-ca về phía đông.
11 Trong địa phận Y-sa-ca và A-se Ma-na-se
cũng được Bết-Sê-an và các thành địa hạt, Gíp-
lê-am và các thành địa hạt, dân cư của Đô-rơ
và các thành địa hạt, dân cư của Eân-Đô-rơ và
các thành địa hạt, dân cư của Tha-na-ác và các
thành địa hạt, dân cư của Mê-ghi-đô, các thành
địa hạt nó, và ba cái đồng cao.
12 Con cháu Ma-na-se chẳng đuổi được dân các
thành ấy, vì dân Ca-na-an định ý ở trong xứ đó.
13 Nhưng khi dân Y-sơ-ra-ên đã được cường
thạnh, bèn bắt dân Ca-na-an phải phục dịch;
song chẳng đuổi chúng nó được hết.
14 Vả, con cháu của Giô-sép nói cùng Giô-suê
rằng: Chúng tôi đã thành một dân đông, vì Đức
Giê-hô-va đã ban phước cho chúng tôi đến ngày
nay; vậy tại làm sao ông ban cho chúng tôi chỉ
một phần đất làm sản nghiệp?
15 Giô-suê đáp: Nếu các ngươi đông như vậy,

và núi Eùp-ra-im rất hẹp cho các ngươi, thì hãy
lên khai phá rừng, đặng làm một chỗ ở cho mình
trong xứ dân Phê-rê-sít và dân Rê-pha-im.
16 Nhưng con cháu Giô-sép đáp rằng: Núi
không đủ chỗ cho chúng tôi; còn miền đồng
bằng, hết thảy dân Ca-na-an ở đó, dân Bết-Sê-
an, và người ở các thành địa hạt nó, luôn những
người ở trong trũng Gít-rê-ên, đều có thiết xa.
17 Giô-suê bèn nói cùng nhà Giô-sép, tức là
Eùp-ra-im và Ma-na-se, mà rằng: Ngươi là một
dân đông, có sức lớn, sẽ chẳng lãnh chỉ một
phần đất thôi;
18 nhưng núi sẽ thuộc về ngươi; dầu là một cái
rừng, ngươi sẽ khai phá nó, và các bờ cõi nó sẽ
thuộc về ngươi; vì ngươi sẽ đuổi dân Ca-na-an,
mặc dầu chúng nó có thiết xa và là cường thạnh.

18

1 Cả hội chúng dân Y-sơ-ra-ên nhóm hiệp tại
Si-lô, và lập hội mạc tại đó: xứ đều phục trước
mặt họ.
2 Nhưng trong dân Y-sơ-ra-ên còn lại bảy chi
phái mà người ta chưa phân phát phần sản
nghiệp cho.
3 Giô-suê bèn nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng:
Các ngươi lần lữa cho đến chừng nào, không
đi chiếm xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ
phụ các ngươi ban cho các ngươi?
4 Hãy chọn từng chi phái ba người, rồi ta sẽ
sai đi; các người này sẽ đứng dậy đi khắp xứ,
lấy địa đồ để phân chia, rồi sẽ trở về cùng ta.

5 Họ sẽ chia xứ làm bảy phần; Giu-đa sẽ ở trong
giới hạn mình nơi miền nam; còn nhà Giô-sép ở
trong giới hạn mình nơi miền bắc.
6 Vậy, các ngươi hãy lấy địa đồ của xứ làm bảy
phần, đem về đây cho ta; rồi ta sẽ bắt thăm cho
các ngươi tại đây trước Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng ta.
7 Nhưng không có phần cho người Lê-vi tại
giữa các ngươi; bởi vì chức tế lễ của Đức Giê-
hô-va là sản nghiệp của các người đó; còn Gát,
Ru-bên, và phân nửa chi phái Ma-na-se đã lãnh
phần sản nghiệp mà Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-
hô-va, đã ban cho họ ở bên kia sông Giô-đanh
về phía đông.
8 Vậy, các người ấy đứng dậy đi; Giô-suê truyền
lịnh cho các người đi đặng lấy địa đồ của xứ, mà
rằng: Hãy đi khắp xứ lấy địa đồ, rồi trở về cùng
ta; ta sẽ bắt thăm tại đây cho các ngươi trước
mặt Đức Giê-hô-va ở Si-lô.
9 Các người ấy bèn đi khắp xứ, vẽ địa đồ trên
một quyển sách chia làm bảy phần, tùy theo các
thành; rồi trở về cùng Giô-suê ở trại quân tại
Si-lô.
10 Giô-suê bèn bắt thăm cho chúng tại Si-lô,
trước mặt Đức Giê-hô-va; tại đó Giô-suê chia xứ
ra cho dân Y-sơ-ra-ên, tùy theo các chi phái của
họ.
11 Thăm trúng nhằm chi phái Bên-gia-min, tùy
theo những họ hàng của chúng, và địa phận mà
thăm chỉ định, ở nhằm giữa chi phái Giu-đa và
chi phái Giô-sép.

12 Giới hạn của Bên-gia-min về phía bắc chạy
từ Giô-đanh, đi lên phía sau Giê-ri-cô về hướng
bắc; đoạn bò lên núi, rồi giáp đồng vắng Bết-A-
ven.
13 Từ đó giới hạn đi ngang sau lưng Lu-xơ,
cũng gọi là Bê-tên, tại phía nam, rồi chạy xuống
A-ta-rốt-A-đa ở gần núi về phía nam Bết-Hô-rôn
dưới.
14 Giới hạn giăng vòng từ phía tây về hướng
nam, tức từ núi đối ngang Bết-Hô-rôn về phía
nam; rồi giáp Ki-ri-át-Ba-anh, tức là Ki-ri-át-Giê-
a-rim, thành của người Giu-đa. Đó là miền tây.
15 Miền nam khởi từ đầu Ki-ri-át-Giê-a-rim;
giới hạn cứ chạy về phía tây, thẳng đến suối
nước Nép-thô-ách;
16 rồi nó xuống đến đuôi núi nằm ngang trũng
con trai Hi-nôm ở trong trũng Rê-pha-im, tại
phía bắc; nó chạy xuống dọc theo trũng Hi-nôm
ở sau lưng Giê-bu-sít, về phía nam, đoạn xuống
đến Eân-Rô-ghên.
17 Giới hạn chạy về hướng bắc đến Eân-Sê-
mết; từ đó thẳng về Ghê-li-lốt ở đối ngang dốc
A-đu-mim, rồi chạy xuống đến hòn đá Bô-han,
là con trai Ru-bên;
18 đoạn, nó đi ngang A-ra-ba về hướng bắc, và
chạy xuống A-ra-ba.
19 Giới hạn liền đi ngang qua phía sau Bết-
Hốt-la về hướng bắc, rồi giáp phía Biển mặn về
hướng bắc ở đầu phía nam của sông Giô-đanh.
Đó là giới hạn về phía nam.
20 Về phía đông nó giáp sông Giô-đanh. Đó
là sản nghiệp của con cháu Bên-gia-min, và giới

hạn về bốn phía, tùy theo những họ hàng của
chúng.
21 Các thành của chi phái Bên-gia-min, tùy
theo những họ hàng của chúng, là: Giê-ri-cô,
Bết-Hôt-la, Ê-méc-kê-sít,
22 Bết-a-ra-ba, Xê-ma-ra-im, Bê-tên,
23 A-vim, Pha-ra, Oùp-ra,
24 Kê-pha-A-mô-nai, Oùp-ni, và Ghê-ba: hết
thảy mười hai thành và các làng của nó;
25 Ga-ba-ôn, Ra-ma, Bê-ê-rốt,
26 Mít-bê, Kê-phi-ra, Một-sa,
27 Rê-kem, Giệt-bê-ên, Tha-rê-a-la,
28 Xê-la, Ê-lép, Giê-bu, tức là Giê-ru-sa-lem,
Ghi-bê-át, Ki-ri-át: hết thảy mười bốn thành với
các làng của nó. Đó là sản nghiệp của con
cháu Bên-gia-min, tùy theo những họ hàng của
chúng.

19

1 Phần đất thứ nhì bắt thăm trúng về chi phái
Si-mê-ôn, tùy theo những họ hàng của chúng;
sản nghiệp của chi phái này ở giữa sản nghiệp
người Giu-đa.
2 Chi phái Si-mê-ôn có trong sản nghiệp mình
Bê-e-Sê-ba, Sê-ba, Mô-la-đa,
3 Hát-sa-Su-anh, Ba-la, Ê-xem,
4 Eân-thô-lát, Bê-thu, Họt-ma,
5 Xiếc-lác, Bết-Ma-ca-bốt, Hát-sa-Su-sa,
6 Bết-Lê-ba-ốt, và Sê-a-ru-chen: hết thảy mười
ba thành cùng các làng của nó;
7 A-in, Rim-môn, Ê-the, và A-san: hết thảy bốn
thành cùng các làng của nó;

8 luôn hết các làng ở chung quanh những
thành ấy cho đến Ba-lát-Bê-e, tức là Ra-ma ở
miền nam. Đó là sản nghiệp của chi phái Si-mê-
ôn, tùy theo những họ hàng của chúng.
9 Sản nghiệp của người Si-mê-ôn vốn chiếc ở
phần đất của người Giu-đa: vì phần của người
Giu-đa lấy làm lớn quá; vậy người Si-mê-ôn có
sản nghiệp mình tại giữa sản nghiệp của họ.
10 Phần đất thứ ba bắt thăm trúng về người
Sa-bu-lôn, tùy theo những họ hàng của chúng.
Giới hạn của sản nghiệp họ chạy đến Sa-rít.
11 Giới hạn đi lên hướng tây về lối Ma-rê-a-la,
và đụng Đáp-bê-sết, rồi đến khe đối Giốc-nê-am.
12 Từ Sa-rít nó vòng qua hướng đông, tức về
hướng mặt trời mọc, trên giáp giới Kít-lốt-Tha-
bô; đoạn đi về hướng Đáp-rát, và lên đến Gia-
phia;
13 từ đó nó chạy về hướng đông đến Gát-Hê-
phe, và Eát-Cát-sin, mở dài thêm về lối Nê-a, mà
đến Rim-môn.
14 Đoạn, giới hạn vòng lên phía bắc về lối Ha-
na-thôn, rồi giáp trũng Díp-thách-Eân.
15 Lại còn có thành Cát-tát, Na-ha-la, Sim-rôn,
Di-đê-a-la, và Bết-lê-hem; hết thảy mười hai
thành với các làng của nó.
16 Các thành này cùng các làng của nó, ấy là
sản nghiệp của người Sa-bu-lôn, tùy theo những
họ hàng của chúng.
17 Phần thứ tư bắt thăm trúng về con cháu Y-
sa-ca, tùy theo họ hàng của chúng.
18 Giới hạn của chúng chạy đến Gít-rê-ên, Kê-

su-lốt, Su-nem,
19 Ha-pha-ra-im, Si-ôn, A-na-cha-rát,
20 Ra-bít, Ki-si-ôn, Ê-bết;
21 Rê-mết, Eân-Ga-nim, Eân-Ha-đa, và Bết-phát-sết.
22 Kế giới hạn đụng Tha-bô, Sa-chát-si-ma, và Bết-Sê-mết, rồi giáp sông Giô-đanh: hết thảy mười sáu thành với các làng của nó.
23 Các thành này cùng những làng của nó, ấy là sản nghiệp của chi phái Y-sa-ca, tùy theo họ hàng của chúng.
24 Phần thứ năm bắt thăm trúng về chi phái A-se, tùy theo những họ hàng của chúng.
25 Giới hạn họ là Hên-cát, Ha-li, Bê-ten, Aïc-sáp,
26 A-lam-mê-léc, a-mê-át, và Mi-sê-anh. Hướng tây nó đụng Cạt-mên và khe Líp-nát; rồi vòng qua phía mặt trời mọc,
27 về lối Bết-Đa-gôn, đụng Sa-bu-lôn và trụng Díp-thách-Eân ở về phía bắc Bết-Ê-méc và Nê-i-ên; đoạn chạy về phía tả Ca-bun;
28 về Eáp-rôn, Rê-hốp, Ham-môn, và Ca-na, cho đến thành lớn Si-đôn.
29 Giới hạn lại vòng về Ra-ma, cho đến thành kiên cố Ty-rơ, đoạn chạy hướng Hô-sa, rồi giáp biển tại miền Aïc-xíp.
30 Lại còn có U-ma, A-phéc, và Rê-hốp: hết thảy hai mươi thành cùng các làng của nó.
31 Các thành này và những làng của nó, ấy là sản nghiệp của chi phái A-se, tùy theo các họ hàng của chúng.

32 Phần thứ sáu bắt thăm trúng về con cháu
Nép-ta-li, tùy theo những họ hàng của chúng.
33 Giới hạn của họ chạy từ Hê-lép, từ cây dẻ
bộp ở tại Sa-na-im, về lối A-đa-mi-Nê-kép và
Giáp-nê-ên cho đến Lạc-cum, rồi giáp sông Giô-
đanh.
34 Kế giới hạn vòng về hướng tây, đi đến Aùt-
nốt-Tha-bô, rồi từ đó chạy về Hục-cốc. Phía
nam giáp Sa-bu-lôn, phía tây giáp A-se và Giu-
đa; còn phía mặt trời mọc có sông Giô-đanh.
35 Các thành kiên cố là: Xi-đim, Xe-rơ, Ha-mát,
Ra-cát, Ki-nê-rết,
36 A-đa-ma, Ra-ma, Hát-so,
37 Kê-đe, Eát-rê-i, Eân-Hát-so,
38 Gi-rê-ôn, Mít-đa-Eân, Hô-rem, Bết-A-nát, và
Bết-Sê-mết: hết thảy mười chín thành cùng các
làng của nó.
39 Các thành này với những làng của nó, ấy
là sản nghiệp của chi phái Nép-ta-li, tùy theo
những họ hàng của chúng.
40 Phần thứ bảy bắt thăm trúng về chi phái
Đan, tùy theo những họ hàng của chúng.
41 Giới hạn sản nghiệp họ gồm Xô-rê-a, Eát-
tha-ôn, Yết-Sê-mết,
42 Sa-la-bin, A-gia-lôn, Gít-la,
43 Ê-lôn, Thim-na-tha, Eùc-rôn,
44 Eân-thê-kê, Ghi-bê-thôn, Ba-lát,
45 Giê-hút, Bê-nê-Bê-rác, Gát-Rim-môn,
46 Mê-Giạt-côn, và Ra-côn, với đất đối ngang
Gia-phô.
47 Vả, địa phận của người Đan là ra ngoài nơi
mình; vì người Đan đi lên đánh chiếm lấy Lê-

sem, rồi dùng lưỡi gươm diệt nó. Người Đan
chiếm lấy nó làm sản nghiệp ở tại đó, và lấy tên
Đan, tổ phụ mình, đặt cho Lê-sem.
48 Các thành này với những làng của nó, ấy là
sản nghiệp của chi phái Đan, tùy theo những họ
hàng của chúng.
49 Khi người ta đã chia xứ theo giới hạn xong
rồi, thì dân Y-sơ-ra-ên lấy ở giữa mình một sản
nghiệp mà cấp cho Giô-suê, con trai của Nun.
50 Dân Y-sơ-ra-ên vâng mạng của Đức Giê-hô-
va, cấp cho người cái thành mà người xin, tức
là thành Thim-nát-Sê-rách trong núi Eùp-ra-im.
Người xây thành và ở tại đó.
51 Đó là các sản nghiệp mà thầy tế lễ Ê-lê-a-sa,
Giô-suê, con trai của Nun, và các trưởng tộc của
những chi phái dân Y-sơ-ra-ên, bắt thăm phân
phát cho, tại Si-lô, ở cửa hội mạc trước mặt Đức
Giê-hô-va. Aáy họ chia xong xứ là như vậy.

20

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng:
2 Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên mà rằng: Hãy
lập các thành ẩn náu, mà ta đã cậy Môi-se phán
cùng các ngươi,
3 hầu cho kẻ sát nhân vì bất ý giết ai có thể
trốn đó được; các thành ấy dùng cho các ngươi
ẩn náu khỏi kẻ báo thù huyết.
4 Kẻ sát nhân sẽ chạy trốn đến một của các
thành này, đứng nơi cửa thành, thuật sự tình cho
các trưởng lão của thành ấy nghe. Các trưởng

lão sẽ tiếp dẫn người vào trong thành, chỉ định
cho một chỗ ở tại giữa mình.
5 Nếu kẻ báo thù huyết đuổi theo, các trưởng
lão chớ nộp kẻ sát nhân vào tay người; vì kẻ ấy
giết người lân cận mình, không có ý muốn, và
trước khi vốn không ghét người.
6 Người phải ở trong thành ấy cho đến chừng
chịu đoán xét trước mặt hội chúng, cho đến
chừng thầy tế lễ thượng phẩm đang chức qua
đời. Kế đó, kẻ sát nhân sẽ trở về vào thành và
nhà mình, tức là thành mà mình đã trốn khỏi.
7 Vậy, dân Y-sơ-ra-ên để riêng ra Kê-đe ở Ga-
li-lê tại trên núi Nép-ta-li; Si-chem tại trên núi
Eùp-ra-im, và Ki-ri-át-A-ra-ba, tức là Hếp-rôn, ở
trên núi Giu-đa.
8 Bên kia sông Giô-đanh, phía đông thành Giê-
ri-cô, trong chi phái Ru-bên, họ chỉ định Bết-se ở
trong đồng bằng tại sa mạc; trong chi phái Gát,
Ra-mốt tại xứ Ga-la-át; và trong chi phái Ma-na-
se, Gô-lan ở xứ Ba-san.
9 Đó là các thành chỉ định cho hết thảy dân Y-
sơ-ra-ên, và cho khách lạ kiều ngụ trong đó; để
người nào vô ý giết ai, có thể ẩn núp tại đó được,
hầu cho không bị tay kẻ báo thù huyết giết chết,
cho đến khi ứng hầu trước mặt hội chúng.

21

1 Bấy giờ, các trưởng tộc người Lê-vi đến gần
thầy tế lễ Ê-lê-a-sa, Giô-suê, con trai của Nun, và
các trưởng tộc của những chi phái Y-sơ-ra-ên,
2 nói cùng họ tại Si-lô trong xứ Ca-na-an, mà
rằng: Đức Giê-hô-va cậy Môi-se truyền ban

những thành cho chúng tôi ở, và đất chung
quanh thành đặng dùng cho súc vật chúng tôi.
3 Vậy, dân Y-sơ-ra-ên vâng mạng Đức Giê-hô-
va, lấy trong sản nghiệp mình những thành sau
này, và đất chung quanh nó, mà cấp cho người
Lê-vi.
4 Người ta bắt thăm cho các họ hàng Kê-hát;
những con cháu của thầy tế lễ A-rôn về dòng
Lê-vi bắt thăm được mười ba thành bởi trong
chi phái Giu-đa, chi phái Si-mê-ôn, và chi phái
Bên-gia-min.
5 Còn những con cháu khác của Kê-hát, theo
thăm được mười cái thành của chi phái Eùp-ra-
im, của chi phái Đan, và của phân nửa chi phái
Ma-na-se.
6 Đoạn, con cháu Ghẹt-sôn, theo thăm được
mười ba cái thành của chi phái Y-sa-ca, của chi
phái A-se, của chi phái Nép-ta-li, và của phân
nửa chi phái Ma-na-se ở Ba-san.
7 Con cháu Mê-ra-ri, tùy theo những họ hàng
của chúng, được mười hai cái thành của chi phái
Ru-bên, của chi phái Gát, và của chi phái Sa-bu-
lôn.
8 Dân Y-sơ-ra-ên bắt thăm cấp cho người Lê-vi
các thành đó với đất chung quanh, y như Đức
Giê-hô-va đã cậy Môi-se truyền dặn cho.
9 Vậy, dân Y-sơ-ra-ên lấy trong chi phái Giu-đa
và trong chi phái Si-mê-ôn, các thành có chỉ tên
đây, mà cấp cho.
10 Con cháu A-rôn về dòng Kê-hát, là con trai
Lê-vi, được các thành ấy; vì phần thứ nhất bắt
thăm trúng về họ.

11 Người ta bèn cấp cho họ thành Ki-ri-át-A-ra-
ba, (A-ra-ba là cha của A-nác), tức là Hếp-rôn ở
trên núi Giu-đa, và đất chung quanh thành đó.
12 Còn địa phận của thành, và các làng nó, thì
người ta cấp cho Ca-lép, con trai của Giê-phu-nê,
làm sản nghiệp.
13 Người ta cấp cho con cháu thầy tế lễ A-rôn
thành Hếp-rôn, là thành ẩn náu cho kẻ sát nhân,
và đất chung quanh thành; Líp-na và đất chung
quanh thành,
14 Giạt-thia và đất chung quanh thành, Ê-thê-
mô-a và đất chung quanh thành,
15 Hô-lôn và đất chung quanh thành, Đê-bia và
đất chung quanh thành,
16 A-in và đất chung quanh thành, Giu-ta
và đất chung quanh thành, Bết-Sê-mết và đất
chung quanh thành: hết thảy chín cái thành của
hai chi phái này.
17 Người ta lại lấy trong chi phái Bên-gia-min
mà cấp cho họ. Ga-ba-ôn và đất chung quanh
thành, Ghê-ba và đất chung quanh thành,
18 A-na-tốt và đất chung quanh thành, cùng
Anh-môn và đất chung quanh thành: hết thảy
bốn cái thành.
19 Cộng các thành của những thầy tế lễ, con
cháu A-rôn, là mười ba cái thành với đất chung
quanh.
20 Những người Lê-vi thuộc về họ hàng con
cháu khác của Kê-hát, được mấy thành trong chi
phái Eùp-ra-im làm phần của mình.
21 Người ta cấp cho họ Si-chem, thành ẩn náu

cho kẻ sát nhân, ở trên núi Eùp-ra-im, và đất
chung quanh thành, Ghê-xe và đất chung quanh
thành,
22 Kíp-sa-im và đất chung quanh thành, Bết-
Hô-rôn và đất chung quanh thành: hết thảy bốn
cái thành.
23 Người ta lấy trong chi phái Đan, cấp cho họ
Eân-thê-kê và đất chung quanh thành, Ghi-bê-
thôn và đất chung quanh thành,
24 A-gia-lôn và đất chung quanh thành, Gát-
Rim-môn và đất chung quanh thành: hết thảy
bốn cái thành.
25 Lại lấy trong phân nửa chi phái Ma-na-se,
Tha-a-nác và đất chung quanh thành, Gát-Rim-
môn và đất chung quanh thành: hết thảy hai cái
thành.
26 Cọng là mười cái thành và đất chung quanh
thành cho những họ hàng của các con cháu khác
của Kê-hát.
27 Người ta cũng lấy trong phân nửa chi phái
Ma-na-se, thành Gô-lan ở xứ Ba-san, là thành ẩn
náu cho kẻ sát nhân, mà cấp cho con cháu Ghẹt-
sôn về các họ hàng Lê-vi, và đất chung quanh
thành ấy, Bết-ê-ra và đất chung quanh thành:
hết thảy hai cái thành.
28 Lại lấy trong chi phái Y-sa-ca, Ki-si-ôn và đất
chung quanh thành, Đáp-rát và đất chung quanh
thành,
29 Giạt-mút và đất chung quanh thành, Eân-
gia-nim và đất chung quanh thành: hết thảy bốn
cái thành.
30 Từ trong chi phái A-se, lấy Mi-sê-anh và

đất chung quanh thành, Aùp-đôn và đất chung
quanh thành,
31 Hên-cát và đất chung quanh thành Rê-hốp
và đất chung quanh thành: hết thảy bốn cái
thành.
32 Cũng lấy trong chi phái Nép-ta-li, thành
Kê-đe ở Ga-li-lê là thành ẩn náu cho kẻ sát
nhân, và đất chung quanh, Ha-mốt-Đô-rơ và
đất chung quanh thành, Cạt-than và đất chung
quanh thành: hết thảy ba cái thành.
33 Cọng các thành của người Ghẹt-sôn, tùy
theo những họ hàng, là mười ba cái thành với
đất chung quanh.
34 Người ta cũng lấy trong chi phái Sa-bu-lôn
mà cấp cho những họ hàng con cháu Mê-ra-ri,
tức là những người Lê-vi sau chót, thành Giốc-
nê-am và đất chung quanh thành, Cạt-ta và đất
chung quanh thành.
35 Đim-na và đất chung quanh thành, Na-ha-
la và đất chung quanh thành: hết thảy bốn cái
thành.
36 Từ trong chi phái Ru-bên, lấy thành Bết-se
và đất chung quanh thành, Giát-sa và đất chung
quanh thành,
37 Kê-đê-mốt và đất chung quanh thành, Mê-
phát và đất chung quanh thành: hết thảy bốn
cái thành.
38 Lại lấy trong chi phái Gát, thành Ra-mốt ở
xứ Ga-la-át, là thành ẩn náu cho kẻ sát nhân,
và đất chung quanh thành, Ma-ha-na-im và đất
chung quanh thành,
39 Hết-bôn và đất chung quanh thành, Gia-ê-

xe và đất chung quanh thành: hết thảy bốn cái
thành.
40 Cộng các thành cấp cho con cháu Mê-ra-ri,
tùy theo những họ hàng của chúng, tức là dư
hậu các họ hàng Lê-vi, là mười hai cái thành.
41 Cộng các thành người Lê-vi ở giữa sản
nghiệp dân Y-sơ-ra-ên là bốn mươi tám cái thành
cùng đất chung quanh thành.
42 Mỗi thành ấy đều có đất chung quanh; hết
thảy thành cũng đều như vậy.
43 Thế thì, Đức Giê-hô-va ban cho Y-sơ-ra-ên
cả xứ mà Ngài đã thề ban cho tổ phụ họ. Dân
Y-sơ-ra-ên nhận làm sản nghiệp, và ở tại đó.
44 Đức Giê-hô-va làm cho tứ phía đều được an
nghỉ, y như Ngài đã thề cùng tổ phụ họ, chẳng có
một kẻ thù nghịch nào còn đứng nổi trước mặt
họ. Đức Giê-hô-va phó hết thảy kẻ thù nghịch
vào tay họ.
45 Trong các lời lành mà Đức Giê-hô-va đã
phán cho nhà Y-sơ-ra-ên, chẳng có một lời nào
là không thành: thảy đều ứng nghiệm hết.

22

1 Bấy giờ, Giô-suê gọi người Ru-bên, người Gát,
và phân nửa chi phái Ma-na-se,
2 mà nói rằng: Các ngươi đã giữ theo mọi điều
Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, truyền cho các
ngươi, và có vâng theo tiếng ta trong mọi điều
ta dặn biểu.
3 Trong khoảng lâu ngày nay, các ngươi không
có bỏ anh em mình cho đến ngày nay, và có vâng

giữ mọi điều phải vâng giữ, tức là mạng lịnh của
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi.
4 Nên bây giờ, Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi ban sự an nghỉ cho anh em các ngươi, y
như lời Ngài đã phán. Vậy, hãy đi trở về trại các
ngươi trong xứ thuộc về các ngươi mà Môi-se,
tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã ban cho các ngươi
ở bên kia sông Giô-đanh.
5 Song phải cẩn thận làm theo điều răn và luật
pháp mà Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, đã
truyền cho các ngươi, tức là thương yêu Giê-hô-
va Đức Chúa Trời các ngươi, đi theo đường lối
Ngài, giữ các điều răn Ngài, tríu mến Ngài, và
hết lòng hết ý phục sự Ngài.
6 Giô-suê bèn chúc phước cho họ, rồi cho họ
về; họ đều trở về trại mình.
7 Vả, Môi-se đã ban cho phân nửa chi phái Ma-
na-se một sản nghiệp ở tại Ba-san; còn Giô-suê
ban cho phân nửa kia một sản nghiệp chung với
anh em mình ở bên này sông Giô-đanh, về phía
tây. Khi Giô-suê cho chúng trở về trại mình, thì
chúc phước cho,
8 và nói rằng: Các ngươi trở về trại mình có
đem của cải rất nhiều, có lắm bầy súc vật, cùng
vàng, bạc, đồng, sắt, và áo xống phủ phê; hãy
chia cho anh em mình của cướp được nơi thù
nghịch các ngươi.
9 Vậy, người Ru-bên, người Gát, và phân nửa
chi phái Ma-na-se lìa dân Y-sơ-ra-ên tại Si-lô ở
xứ Ca-na-an, đặng trở về Ga-la-át, là sản nghiệp
mình, mà mình đã nhận lấy theo mạng lịnh của

Đức Giê-hô-va cậy Môi-se truyền cho.
10 Khi đến trong địa hạt Giô-đanh thuộc về xứ
Ca-na-an, thì người Ru-bên, người Gát, và phân
nửa chi phái Ma-na-se lập một bàn thờ tại đó gần
sông Giô-đanh; bàn thờ ấy xem thấy rất cao lớn.
11 Dân Y-sơ-ra-ên nghe được người ta nói rằng:
Kìa người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi
phái Ma-na-se đã lập một bàn thờ trong địa hạt
Giô-đanh đối ngang xứ Ca-na-an, bên cạnh dân
Y-sơ-ra-ên.
12 Khi dân Y-sơ-ra-ên hay được điều đó, cả hội
chúng Y-sơ-ra-ên bèn hiệp lại tại Si-lô, đặng kéo
lên hãm đánh họ.
13 Dân Y-sơ-ra-ên sai Phi-nê-a, con trai thầy tế
lễ Ê-lê-a-sa, đến cùng người Ru-bên, người Gát,
và phân nửa chi phái Ma-na-se tại xứ Ga-la-át;
14 cũng có mười trưởng tộc theo người, một
trưởng tộc cho mỗi chi phái Y-sơ-ra-ên; mỗi
người trong họ là trưởng tộc của hàng ngàn
người Y-sơ-ra-ên.
15 Chúng đến gần người Ru-bên, người Gát, và
phân nửa chi phái Ma-na-se trong xứ Ga-la-át,
mà nói rằng:
16 Cả hội chúng của Đức Giê-hô-va có hỏi như
vầy: Sự bất trung này mà các ngươi đã phạm
cùng Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên là chi? Vì
sao ngày nay các ngươi bỏ Đức Giê-hô-va, mà
lập một bàn thờ đặng phản nghịch cùng Đức
Giê-hô-va?
17 Tội ác của Phê-ô gây vạ cho cả hội chúng
của Đức Giê-hô-va, mà đến bây giờ chúng ta
chưa rửa sạch được, há là một việc nhỏ mọn

cho chúng ta sao?
18 Ngày nay các ngươi lại bỏ Đức Giê-hô-va ư!
Vả, nếu ngày nay các ngươi phản nghịch cùng
Đức Giê-hô-va, ngày mai chắc Ngài sẽ nổi giận
cùng cả hội chúng Y-sơ-ra-ên.
19 Song nếu đất các ngươi nhận được bị ô uế,
thì hãy đi qua đất mà Đức Giê-hô-va đã chiếm
lấy, là nơi đã lập đền tạm của Đức Giê-hô-va, và
hãy lập nghiệp ở giữa chúng ta; nhưng chớ phản
nghịch cùng Đức Giê-hô-va, và đừng phân rẽ
chúng ta ra, mà lập một bàn thờ kình địch cùng
bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta.
20 A-can, con trai Xê-rách, há chẳng có phạm
một tội bất trung về vật đáng diệt, và cơn thạnh
nộ của Đức Giê-hô-va há chẳng nổi phừng cùng
cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sao? Và người ấy chẳng
phải một mình chết vì tội mình đâu!
21 Bấy giờ, người Ru-bên, người Gát, và phân
nửa chi phái Ma-na-se đáp cùng trưởng tộc hàng
ngàn người Y-sơ-ra-ên, mà rằng:
22 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời toàn năng, Giê-
hô-va, Đức Chúa Trời toàn năng biết điều đó, và
Y-sơ-ra-ên sẽ rõ! Nếu ấy là phản nghịch, nếu là
bất trung cùng Đức Giê-hô-va, thì ngày nay chớ
cứu chúng tôi!
23 Nếu chúng tôi có lập một bàn thờ đặng lìa
bỏ Đức Giê-hô-va, nếu để dâng của lễ thiêu, của
lễ chay, và của lễ thù ân tại đó, nguyện chính
Đức Giê-hô-va đòi lại chúng tôi!
24 Chúng tôi có ý lập bàn thờ, vì chúng tôi sợ
con cháu của anh em một mai nói cùng con cháu

chúng tôi rằng: Các ngươi có chi chung cùng
Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên?
25 Hỡi con cháu Ru-bên, con cháu Gát, Đức Giê-
hô-va đã đặt sông Giô-đanh làm giới hạn giữa
chúng ta và các ngươi; các ngươi chẳng có phần
chi nơi Đức Giê-hô-va! Như vậy con cháu của
anh em sẽ làm cho con cháu chúng tôi thôi kính
sợ Đức Giê-hô-va.
26 Bởi cớ đó, chúng tôi có nói rằng: Chúng ta
hãy lập một bàn thờ, chẳng phải để dâng của lễ
thiêu hay là dâng hi sinh;
27 nhưng để làm chứng giữa chúng tôi và anh
em cùng con cháu sau chúng ta rằng chúng tôi
dùng của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, và của lễ thù
ân mà giữ cuộc thờ phượng của Đức Giê-hô-va
trước mặt Ngài; hầu cho về sau con cháu anh
em không nói cùng con cháu chúng tôi rằng:
Các ngươi không có phần nơi Đức Giê-hô-va!
28 Lại chúng tôi có nói: Khi nào họ sẽ nói điều
đó cùng chúng tôi, hay là nói cùng con cháu sau
chúng tôi, thì chúng tôi sẽ nói: Hãy xem hình
dạng bàn thờ Đức Giê-hô-va, mà tổ phụ chúng
ta đã lập, nào phải dùng cho của lễ thiêu hay là
dâng hi sinh, nhưng để làm chứng giữa chúng
tôi và các ngươi!
29 Chúng tôi ngày nay quyết không có ý phản
nghịch cùng Đức Giê-hô-va và lìa bỏ Ngài, mà
lập một bàn thờ khác hơn bàn thờ trước mặt
đền tạm của Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta,
đặng dùng nó dâng của lễ thiêu, của lễ chay, và
những hi sinh.

30 Khi thầy tế lễ Phi-nê-a, các mục bá của hội
chúng, các quan trưởng của hàng ngàn người
Y-sơ-ra-ên đi theo người, đã nghe những lời của
người Ru-bên, người Gát, và phân nửa chi phái
Ma-na-se nói, thì điều lấy làm bằng lòng.
31 Phi-nê-a, con trai thầy tế lễ Ê-lê-a-sa, nói
cùng người Ru-bên, người Gát, và người Ma-na-
se, mà rằng: Ngày nay chúng tôi biết rằng Đức
Giê-hô-va ngự giữa chúng ta, vì các ngươi không
có phạm tội bất trung này cùng Đức Giê-hô-va;
như vậy các ngươi đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên
khỏi tay Đức Giê-hô-va.
32 Phi-nê-a, con trai thầy tế lễ Ê-lê-a-sa, cùng
các quan trưởng từ giã người Ru-bên, người Gát
ở xứ Ga-la-át, trở về xứ Ca-na-an cùng dân Y-sơ-
ra-ên, thuật lại điều đã xảy qua.
33 Việc này dân Y-sơ-ra-ên lấy làm đẹp lòng;
chúng bèn ngợi khen Đức Chúa Trời, và chẳng
còn toan kéo lên đánh người Ru-bên và người
Gát, đặng tàn hại xứ họ ở.
34 Vì vậy, người Ru-bên và người Gát đặt tên
bàn thờ là Eát, vì nói rằng nó làm chứng giữa
chúng ta rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời.

23

1 Khi Đức Giê-hô-va ban sự an nghỉ cho Y-sơ-
ra-ên từ lâu rồi, giải cứu họ khỏi các thù nghịch
ở bốn phía, và Giô-suê đã già tuổi tác cao,
2 thì người gọi cả Y-sơ-ra-ên, các trưởng lão,
các quan trưởng, các quan xét, và các quan
tướng mà nói rằng: Ta là lão già đã cao tuổi rồi.

3 Các ngươi đã thấy mọi điều Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi đã làm cho những dân tộc
này mà Ngài bắt qui phục các ngươi; vì ấy là Giê-
hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã chiến đấu cho
các ngươi.
4 Kìa, tùy theo chi phái, ta đã bắt thăm cấp
cho các ngươi làm sản nghiệp xứ chưa đánh lấy,
và xứ của những dân tộc mà ta đã diệt, từ sông
Giô-đanh cho đến biển lớn, về phía mặt trời lặn.
5 Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi sẽ đuổi
và cất dân ấy khỏi trước mặt các ngươi, và các
ngươi sẽ nhận được xứ nó, y như Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi đã phán.
6 Vậy, hãy vững lòng gìn giữ làm theo mọi điều
đã ghi trong sách luật pháp của Môi-se, chớ xây
qua bên hữu hoặc bên tả.
7 Chớ nên xen lộn cùng các dân tộc này còn ở
lại giữa các ngươi, chớ xưng đến danh các thần
chúng nó, chớ biểu ai bắt các thần ấy mà thề,
chớ hầu việc, và đừng quì lạy trước các thần đó.
8 Nhưng phải tríu mến Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi, y như các ngươi đã làm đến ngày
nay.
9 Vì Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt các
ngươi những dân tộc lớn và cường thạnh, và
đến ngày nay chẳng ai đứng nổi trước mặt các
ngươi.
10 Một người trong các ngươi đuổi được đến
ngàn người của chúng nó; vì Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi là Đấng chiến đấu cho các ngươi,
y như Ngài đã phán.

11 Vậy, hãy cẩn thận lấy mình đặng kính mến
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi.
12 Vả, nếu các ngươi trở lòng và hiệp với phần
còn lại của các dân tộc này ở giữa các ngươi,
nếu các ngươi làm sui gia cùng chúng nó, hoặc
các ngươi xen vào cùng chúng nó, và chúng nó
cùng các ngươi,
13 thì phải biết rõ ràng Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi chẳng còn cứ đuổi những dân
tộc này khỏi trước mặt các ngươi nữa; nhưng
chúng nó sẽ làm lưới và bẫy cho các ngươi, làm
roi đánh nơi hông, làm chông gai chích trong
mắt, cho đến chừng nào các ngươi bị diệt mất
khỏi xứ tốt đẹp này mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi đã ban cho.
14 Nầy, ngày nay ta sẽ đi đường cả thế gian
phải đi; vậy, hãy hết lòng hết ý nhận biết rằng
trong các lời lành mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi đã phán về các ngươi, chẳng có một
lời nào sai hết, thảy đều ứng nghiệm cho các
ngươi; thật chẳng một lời nào sai hết.
15 Vả, hễ các lời lành mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi đã phán được ứng nghiệm cho
các ngươi thế nào, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ
làm ứng nghiệm những lời hăm dọa của Ngài
trên các ngươi thế ấy, cho đến chừng Ngài diệt
các ngươi khỏi xứ tốt đẹp này mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi đã ban cho.
16 Nếu các ngươi bội giao ước của Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi đã dặn biểu, nếu các
ngươi đi hầu việc các thần khác, và quì lạy trước

chúng nó, thì cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va sẽ
nổi phừng cùng các ngươi, và các ngươi bị diệt
mất liền khỏi xứ tốt đẹp mà Ngài đã ban cho.

24

1 Giô-suê bèn nhóm hiệp các chi phái Y-sơ-ra-
ên tại Si-chem, và gọi các trưởng lão Y-sơ-ra-
ên, các quan trưởng, các quan xét, và các quan
tướng; họ đều ra mắt trước mặt Đức Chúa Trời.
2 Giô-suê nói cùng cả dân sự rằng: Giê-hô-va
Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên có phán như vầy: Tổ
phụ các ngươi, là Tha-rê, cha của Aùp-ra-ham,
và Na-cô, thuở xưa ở phía bên sông, và hầu việc
các thần khác.
3 Nhưng ta chọn Aùp-ra-ham, tổ phụ các
ngươi, từ phía bên sông, khiến người đi khắp
xứ Ca-na-an, ban Y-sác cho người, và làm cho
dòng dõi người sanh sản nhiều thêm.
4 Ta ban Gia-cốp và Ê-sau cho Y-sác, rồi ban
núi Sê-i-rơ cho Ê-sau làm sản nghiệp; còn Gia-
cốp và các con cái người đều đi xuống xứ Ê-díp-
tô.
5 Kế đó, ta sai Môi-se và A-rôn, dùng các phép
lạ làm ra giữa xứ Ê-díp-tô mà hành hại nó; đoạn,
ta đem các ngươi ra khỏi đó.
6 Ta bèn đem tổ phụ các ngươi ra khỏi xứ Ê-
díp-tô, và các ngươi đi đến biển. Người Ê-díp-tô
dùng xe binh và lính kỵ mà đuổi theo tổ phụ các
ngươi đến Biển đỏ.
7 Bấy giờ, tổ phụ các ngươi kêu cầu cùng Đức
Giê-hô-va, Ngài bèn giáng sự tối tăm giữa các

ngươi và dân Ê-díp-tô, dẫn nước biển lấp trên
mình chúng nó, và mắt các ngươi đã thấy điều
ta đã làm cho người Ê-díp-tô; và các ngươi có ở
lâu ngày trong đồng vắng.
8 Kế đó, ta dẫn các ngươi vào xứ dân A-mô-rít,
ở bên kia sông Giô-đanh; chúng nó chiến đấu
cùng các ngươi, và ta có phó chúng nó vào tay
các ngươi. Các ngươi chiếm xứ chúng nó làm
sản nghiệp, và ta đã diệt chúng nó khỏi trước
mặt các ngươi.
9 Ba-lác, con trai Xếp-bô, vua Mô-áp, chổi dậy
chinh chiến với Y-sơ-ra-ên, sai đòi Ba-la-am, con
trai Bê-ô, đặng rủa sả các ngươi.
10 Nhưng ta không muốn nghe Ba-la-am; vì
vậy, người buộc phải chúc phước cho các ngươi,
và ta giải cứu các ngươi khỏi tay Ba-lác.
11 Sau khi qua sông Giô-đanh rồi, thì các ngươi
đến thành Giê-ri-cô. Người Giê-ri-cô, dân A-mô-
rít, dân Phê-rê-sít, dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân
Ghi-rê-ga-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít chiến
đấu cùng các ngươi và ta phó chúng nó vào tay
các ngươi.
12 Ta sai ong lỗ đuổi chúng nó khỏi trước mặt
các ngươi, y như hai vua dân A-mô-rít. Aáy
chẳng phải nhờ gươm ngươi, cũng chẳng phải
nhờ cung ngươi.
13 Ta ban cho các ngươi đất mà các ngươi
không có cày, những thành mà các ngươi không
có xây, và các ngươi ở đó; những vườn nho và
cây ô-li-ve mà các ngươi không có trồng, để
dùng làm vật thực cho các ngươi.

14 Vậy bây giờ, hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và
phục sự Ngài cách thành tâm và trung tín; hãy
bỏ xa các thần mà tổ phụ các ngươi hầu việc
bên kia sông, và tại xứ Ê-díp-tô; phải phục sự
Đức Giê-hô-va.
15 Nếu chẳng thích cho các ngươi phục sự Đức
Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình
muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các
ngươi đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần
dân A-mô-rít trong xứ mà các ngươi ở; nhưng ta
và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va.
16 Dân sự bèn đáp rằng: Chúng tôi quyết hẳn
không lìa bỏ Đức Giê-hô-va mà hầu việc các thần
khác!
17 Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời chúng tôi; ấy
chính Ngài đã đem chúng tôi và tổ phụ chúng tôi
lên khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ; Ngài đã
làm trước mặt chúng tôi những phép lạ này, và
phù hộ chúng tôi, hoặc trọn dọc đường đi, hoặc
trong các dân mà chúng tôi trải qua.
18 Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt chúng
tôi các dân tộc và dân A-mô-rít vốn ở trong xứ;
vì vậy, chúng tôi cũng sẽ phục sự Đức Giê-hô-va,
bởi Ngài là Đức Chúa Trời của chúng tôi.
19 Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Các ngươi
không đủ sức phục sự Đức Giê-hô-va, vì là Đức
Chúa Trời thánh, Đức Chúa Trời kỵ tà, Ngài
chẳng tha sự trái mạng và tội lỗi của các ngươi.
20 Nếu các ngươi bỏ Đức Giê-hô-va, đi hầu việc
các thần ngoại bang, thì Ngài sẽ trở lòng giáng
họa cho các ngươi sau khi đã làm ơn cho các

ngươi.
21 Dân sự bèn nói cùng Giô-suê rằng: Không
đâu; vì chúng tôi sẽ phục sự Đức Giê-hô-va.
22 Vậy, Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Các
ngươi làm chứng lấy cho mình rằng chính các
ngươi đã chọn Đức Giê-hô-va để phục sự Ngài.
Dân sự đáp rằng: Chúng tôi làm chứng về điều
đó.
23 Vậy bây giờ, hãy cất các thần ngoại bang
khỏi giữa các ngươi đi, hãy xây lòng về cùng
Giê-hô-va Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên.
24 Dân sự đáp cùng Giô-suê rằng: Chúng tôi sẽ
phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, và
nghe theo tiếng Ngài.
25 Như vậy, trong ngày đó Giô-suê lập giao ước
cùng dân sự, và truyền cho họ một luật pháp và
điều răn tại Si-chem.
26 Đoạn, Giô-suê chép các lời này trong sách
luật pháp của Đức Chúa Trời. Kế đó, người lấy
một hòn đá lớn dựng tại đó ở dưới cây dẻ bộp
gần nơi thánh của Đức Giê-hô-va.
27 Rồi Giô-suê nói cùng cả dân sự rằng: Kìa,
hòn đá này sẽ dùng làm chứng cho chúng ta; vì
nó có nghe mọi lời Đức Giê-hô-va đã phán cùng
chúng ta; nó dùng làm chứng cho các ngươi, e
các ngươi bỏ Đức Chúa Trời mình chăng.
28 Đoạn, Giô-suê cho dân sự trở về, ai nấy đều
về trong sản nghiệp mình.
29 Sau các việc ấy, Giô-suê, con trai Nun, tôi tớ
của Đức Giê-hô-va, qua đời, tuổi được một trăm
mười.
30 Người ta chôn người trong địa phận đã bắt

thăm về người tại Thim-nát-Sê-rách ở trên núi
Eùp-ra-im, về phía bắc núi Ga-ách.
31 Y-sơ-ra-ên phục sự Đức Giê-hô-va trọn lúc
sanh tiền của Giô-suê và các trưởng lão mà biết
mọi việc Đức Giê-hô-va đã làm vì Y-sơ-ra-ên.
32 Hài cốt của Giô-sép mà dân Y-sơ-ra-ên đã
dời từ xứ Ê-díp-tô, thì người ta chôn ở Si-chem,
trong đồng ruộng Gia-cốp mua của con cháu Hê-
mô, cha Si-chem, giá một trăm miếng bạc; con
cháu Giô-sép được hài cốt đó làm sản nghiệp.
33 Ê-lê-a-sa, con trai A-rôn, cũng qua đời;
người ta chôn người tại Ghi-bê-át-Phi-nê-a, mà
Phi-nê-a, con trai người, đã được ban cho trong
núi Eùp-ra-im.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e